ธรรมชาติของเวลา

ทุกสิ่งย่อมมีฤดูกาลของมัน และมีเวลาสำหรับจุดประสงค์ทุกอย่างภายใต้ฟ้าสวรรค์ (ปัญญาจารย์ 3:1)

ปัญจคัมภีร์

และเมื่อเวลาผ่านไป คาอินได้นำผลไม้จากพื้นดินมาถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า (ปฐมกาล 4:3)

แต่เราจะตั้งพันธสัญญากับอิสอัค ซึ่งซาราห์จะให้กำเนิดแก่เจ้าในเวลาที่กำหนดไว้ในปีหน้า (ปฐมกาล 17:21)

และพระองค์ตรัสว่า “เราจะกลับมาหาเจ้าอีกตามเวลาที่กำหนดไว้ และดูเถิด ซาร่าห์ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชาย” และซาร่าห์ได้ยินที่ประตูเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังเขา บัดนี้อับราฮัมและซาร่าห์แก่ชรามากแล้ว และซาร่าห์ก็ไม่มีความสุขทางเพศตามแบบหญิงทั่วไปอีกต่อไป ดังนั้นซาร่าห์จึงหัวเราะในใจว่า “เมื่อข้าพเจ้าแก่ชราแล้ว ข้าพเจ้าจะมีความสุขได้อีกหรือ ในเมื่อสามีของข้าพเจ้าก็แก่ชราแล้ว” และพระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า “เหตุใดซาร่าห์จึงหัวเราะว่า ‘ข้าพเจ้าจะมีบุตรได้อย่างแน่นอนหรือ ในเมื่อข้าพเจ้าแก่ชราแล้ว’ มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับพระเจ้าหรือ? ในเวลาที่กำหนดไว้ เราจะกลับมาหาเจ้าอีกตามเวลาที่กำหนดไว้ และซาร่าห์จะมีบุตรชาย” ปฐมกาล 18:10-14

เพราะซาราห์ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้อับราฮัมในวัยชรา ตามกำหนดเวลาที่พระเจ้าได้ตรัสไว้กับเขา (ปฐมกาล 21:2)

และพระองค์ทรงให้ฝูงอูฐของพระองค์คุกเข่าลงข้างบ่อน้ำนอกเมืองในเวลาเย็น ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้หญิงออกไปตักน้ำ (ปฐมกาล 24:11)

และพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด ยังเป็นเวลากลางวันอยู่ และยังไม่ถึงเวลาที่ฝูงสัตว์จะถูกรวบรวม จงรดน้ำให้แกะแล้วไปเลี้ยงพวกมันเถิด” ปฐมกาล 29:7

ดังนั้น ความชอบธรรมของข้าพเจ้าจะตอบแทนข้าพเจ้าในเวลาต่อมา เมื่อถึงเวลาที่ข้าพเจ้าจะต้องชดใช้ค่าจ้างต่อหน้าพระองค์ ทุกคนที่ไม่เป็นลายด่างหรือเป็นจุดๆ ในหมู่แพะ และไม่สีน้ำตาลในหมู่แกะ ผู้นั้นจะถูกนับว่าถูกขโมยไปพร้อมกับข้าพเจ้า ปฐมกาล 30:33

และเมื่อถึงเวลาที่วัวเหล่านั้นตั้งท้อง ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นมองและเห็นในความฝัน และดูเถิด แกะตัวผู้ที่กระโดดเข้าผสมพันธุ์กับวัวเหล่านั้นมีลายเป็นวง มีจุดด่าง และมีสีเทาปนขาว (ปฐมกาล 31:10)

และเมื่อนางเจ็บท้องคลอด ก็ปรากฏว่าในครรภ์ของนางมีลูกแฝด (ปฐมกาล 38:27)

และนับตั้งแต่ที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลบ้านและทรัพย์สินทั้งหมดของเขา พระยาห์เวห์ก็ทรงอวยพรบ้านของชาวอียิปต์ผู้นั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟ และพระพรของพระยาห์เวห์ก็อยู่เหนือทรัพย์สินทั้งหมดของเขาในบ้านและในไร่นา (ปฐมกาล 39:5)

เพราะหากเราไม่ชักช้าไป เราคงกลับมาที่นี่เป็นครั้งที่สองแล้ว ปฐมกาล 43:10

และเวลาที่อิสราเอลจะต้องตายก็ใกล้เข้ามาแล้ว เขาจึงเรียกโยเซฟบุตรชายของเขามา และกล่าวแก่เขาว่า “ถ้าหากข้าพระองค์ได้รับความโปรดปรานจากท่านแล้ว ขอท่านโปรดวางมือไว้ใต้ต้นขาของข้าพระองค์ และโปรดเมตตาและซื่อสัตย์ต่อข้าพระองค์ อย่าฝังข้าพระองค์ไว้ในอียิปต์เลย” (ปฐมกาล 47:29)

และเมื่อเวลาผ่านไป กษัตริย์แห่งอียิปต์ก็สิ้นพระชนม์ และชนชาติอิสราเอลก็คร่ำครวญเพราะความเป็นทาส และพวกเขาร้องไห้ และเสียงร้องของพวกเขาก็ขึ้นไปถึงพระเจ้าเพราะความเป็นทาสนั้น (อพยพ 2:23)

และฟาโรห์ก็ใจแข็งกระด้างอีกในเวลานั้น ไม่ยอมปล่อยให้ประชาชนไป (อพยพ 8:32)

และพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดเวลาไว้ตรัสว่า “พรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสิ่งนี้ในแผ่นดิน เพราะในเวลานั้นเราจะส่งภัยพิบัติทั้งปวงมาตกบนใจของเจ้า บนบรรดาข้าราชบริพารของเจ้า และบนประชาชนของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าไม่มีผู้ใดเหมือนเราในแผ่นดินโลกทั้งปวง ดูเถิด พรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะทำให้ฝนตกเป็นลูกเห็บอย่างรุนแรงอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นในอียิปต์ตั้งแต่เริ่มสร้างเมืองจนถึงปัจจุบันนี้” และฟาโรห์ทรงส่งคนไปเรียกโมเสสและอาโรนมาตรัสกับพวกเขาว่า “ครั้งนี้เราได้ทำบาปแล้ว พระเยโฮวาห์ทรงเที่ยงธรรม ส่วนเราและประชาชนของเรานั้นชั่วร้าย” (อพยพ 9:5,14,18,27)

และเมื่อบุตรชายของเจ้าถามเจ้าในภายหลังว่า “นี่คืออะไร?” เจ้าจงตอบเขาว่า “พระเจ้าทรงนำเราออกมาจากอียิปต์ จากบ้านแห่งการเป็นทาสด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ และเมื่อฟาโรห์ไม่ยอมปล่อยเราไป พระเจ้าทรงประหารบุตรหัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ทั้งบุตรหัวปีของมนุษย์และบุตรหัวปีของสัตว์ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถวายบูชาแด่พระเจ้าแก่สัตว์ทุกตัวที่เกิดในครรภ์ ซึ่งเป็นเพศชาย แต่ข้าพเจ้าจะไถ่บุตรหัวปีทั้งหมดของข้าพเจ้า” (อพยพ 13:14-15)

ถ้าวัวตัวนั้นลุกขึ้นเดินได้อีกครั้ง และเดินไปบนไม้เท้าของมันได้ ผู้ที่ตีมันก็จะได้รับการยกโทษ เพียงแต่เขาต้องชดใช้ค่าเสียหายในเวลาที่เสียไป และต้องรักษาให้หายดี แต่ถ้าวัวตัวนั้นเคยใช้เขาเขี่ยมาก่อน และมีพยานรู้เห็นแก่เจ้าของ และเจ้าของไม่ได้ดูแลมันให้ดี แต่กลับฆ่าคนตาย วัวตัวนั้นจะต้องถูกขว้างด้วยหินจนตาย และเจ้าของก็จะต้องถูกประหารชีวิตด้วย หรือถ้าเป็นที่รู้กันว่าวัวตัวนั้นเคยใช้เขาเขี่ยมาก่อน และเจ้าของไม่ได้ดูแลมันให้ดี เขาจะต้องชดใช้ด้วยวัวต่อวัว และศพนั้นจะเป็นของเขาเอง (อพยพ 21:19,29,36)

เจ้าจงถือเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ (เจ้าจงกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน ตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในเดือนอาบิบ เพราะในเดือนนั้นเจ้าได้ออกมาจากอียิปต์ และจะไม่มีผู้ใดมาปรากฏตัวต่อหน้าเรามือเปล่า) อพยพ 23:15

จงถือเทศกาลขนมปังไร้เชื้อไว้ จงกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน ตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ ในเดือนอาบิบ เพราะในเดือนอาบิบนั้น เจ้าได้ออกมาจากอียิปต์ จงทำงานหกวัน แต่จงพักผ่อนในวันที่เจ็ด ในฤดูผสมเกสรและฤดูเก็บเกี่ยว เจ้าจงพักผ่อน (อพยพ 34:18,21)

และเสื้อผ้า ไม่ว่าจะเป็นเส้นด้ายยืน เส้นด้ายพุ่ง หรือสิ่งใดก็ตามที่ทำจากหนังสัตว์ ซึ่งเจ้าจะต้องซัก หากโรคระบาดหายไปจากพวกเขาแล้ว ก็จงซักอีกครั้งหนึ่ง และมันจะสะอาด เลวีนิติ 13:58

และถ้าหญิงใดมีเลือดออกหลายวันหลังจากพ้นระยะเวลาการกักขัง หรือถ้าเลือดออกต่อเนื่องเกินระยะเวลาการกักขัง ระยะเวลาที่เลือดออกนั้นจะเป็นเช่นเดียวกับระยะเวลาการกักขัง นางจะเป็นมลทิน (เลวีนิติ 15:25)

อย่าไปแต่งงานกับน้องสาวของนาง เพื่อรังแกนาง หรือเพื่อเปิดเผยความเปลือยเปล่าของนางต่อหน้าภรรยาอีกคนหนึ่งในระหว่างที่นางยังมีชีวิตอยู่ เลวีนิติ 18:18

ถึงกระนั้น เมืองต่างๆ ของชาวเลวี และบ้านเรือนในเมืองเหล่านั้นซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของพวกเขา ชาวเลวีก็มีสิทธิ์ไถ่ถอนได้ทุกเมื่อ และเขาจะต้องคำนวณราคาขายจากผู้ที่ซื้อเขามา ตั้งแต่ปีที่เขาถูกขายให้กับเขาจนถึงปีแห่งการปลดปล่อย และราคาขายของเขาจะต้องเป็นไปตามจำนวนปี ตามเวลาของคนรับใช้ที่ถูกจ้าง เลวีนิติ 25:32,50

และการเก็บเกี่ยวของพวกเจ้าจะดำเนินไปจนถึงฤดูเก็บเกี่ยวองุ่น และฤดูเก็บเกี่ยวองุ่นจะดำเนินไปจนถึงฤดูหว่านเมล็ด และพวกเจ้าจะได้กินอาหารอย่างอิ่มหนำสำราญ และอาศัยอยู่ในแผ่นดินของพวกเจ้าอย่างปลอดภัย เลวีนิติ 26:5

และสภาพแผ่นดินนั้นเป็นอย่างไร อุดมสมบูรณ์หรือแห้งแล้ง มีไม้ในดินหรือไม่ จงมีกำลังใจที่ดีและนำผลผลิตจากแผ่นดินนั้นมา เวลานั้นเป็นเวลาที่องุ่นสุกงอมครั้งแรก กันดารวิถี 13:20

และพวกเขาจะบอกเรื่องนี้แก่ชาวเมืองนี้ เพราะพวกเขาได้ยินมาว่า พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาตินี้ พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏพระพักตร์ให้พวกเขาเห็น และเมฆของพระองค์ปกคลุมพวกเขา และพระองค์ทรงนำหน้าพวกเขาไป ในเวลากลางวันปรากฏเป็นเสาเมฆ และในเวลากลางคืนปรากฏเป็นเสาไฟ (กันดารวิถี 14:14)

บรรพบุรุษของเราลงไปอยู่ในอียิปต์ และเราอาศัยอยู่ในอียิปต์มาเป็นเวลานาน ชาวอียิปต์ได้กดขี่ข่มเหงเราและบรรพบุรุษของเรา (กันดารวิถี 20:15)

และในเวลานั้นเราได้บัญชาเจ้าว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าได้ประทานแผ่นดินนี้ให้เจ้าครอบครอง เจ้าจงผ่านไปพร้อมอาวุธนำหน้าพี่น้องของเจ้าคือชนชาติอิสราเอล ผู้ที่เหมาะสมสำหรับการรบ และในเวลานั้นเราได้บัญชาโยชูวาว่า ตาของเจ้าได้เห็นทุกสิ่งที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าได้ทรงกระทำต่อกษัตริย์ทั้งสองพระองค์นั้นแล้ว พระยาห์เวห์จะทรงกระทำเช่นเดียวกันต่ออาณาจักรทั้งหลายที่เจ้าผ่านไป เฉลยธรรมบัญญัติ 3:18,21

และในเวลานั้น พระยาห์เวห์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าสอนพระบัญญัติและคำตัดสินแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ปฏิบัติตามในแผ่นดินที่ท่านจะไปครอบครอง (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:14)

ในเวลานั้น พระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า จงสลักแผ่นศิลาสองแผ่นเหมือนแผ่นแรก แล้วขึ้นมาหาเราบนภูเขา และสร้างหีบพันธสัญญาด้วยไม้ ในเวลานั้น พระยาห์เวห์ทรงแยกเผ่าเลวีออกมา เพื่อแบกหีบพันธสัญญาของพระยาห์เวห์ ไปยืนอยู่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ ปรนนิบัติพระองค์ และอวยพรในพระนามของพระองค์จนถึงทุกวันนี้ และข้าพเจ้าได้อยู่บนภูเขาตามครั้งแรก คือสี่สิบวันสี่สิบคืน และในเวลานั้นพระยาห์เวห์ทรงสดับฟังข้าพเจ้า และพระยาห์เวห์จะไม่ทำลายท่าน (เฉลยธรรมบัญญัติ 10:1,8,10)

เมื่อเจ้าล้อมเมืองเป็นเวลานาน ในการทำสงครามเพื่อยึดเมืองนั้น เจ้าอย่าทำลายต้นไม้ในเมืองนั้นโดยใช้ขวานฟันมัน เพราะเจ้าสามารถกินผลของมันได้ และเจ้าอย่าตัดมันลง (เพราะต้นไม้ในทุ่งนาคือชีวิตของมนุษย์) เพื่อใช้ในการล้อมเมือง: เฉลยธรรมบัญญัติ 20:19

ประวัติศาสตร์

และเมื่อถึงเวลาปิดประตูเมือง เมื่อมืดแล้ว พวกเขาก็ออกไป ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าพวกเขาไปที่ไหน จงไล่ตามพวกเขาไปโดยเร็ว เพราะท่านจะตามทันพวกเขา โยชูวา 2:5

แล้วโยชูวาเรียกชายสิบสองคนซึ่งเขาได้คัดเลือกไว้จากชนชาติอิสราเอล คนละคนจากแต่ละเผ่า แล้วโยชูวากล่าวแก่พวกเขาว่า “จงข้ามหีบพันธสัญญาของพระเจ้าของท่านไปยังกลางแม่น้ำจอร์แดน และให้แต่ละคนแบกหินก้อนหนึ่งไว้บนบ่าของตน ตามจำนวนเผ่าของชนชาติอิสราเอล เพื่อจะเป็นเครื่องหมายในที่ของท่าน เมื่อลูกหลานของท่านถามบิดาของพวกเขาในภายหลังว่า ‘ท่านหมายความว่าอย่างไรด้วยหินเหล่านี้?’ แล้วท่านจงตอบเขาว่า ‘น้ำในแม่น้ำจอร์แดนได้แยกออกไปเมื่อหีบพันธสัญญาของพระเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็แยกออกไป และหินเหล่านี้จะเป็นอนุสรณ์แก่ชนชาติอิสราเอลเป็นนิจ’ โยชูวา 4:4-7

ในเวลานั้น พระยาห์เวห์ตรัสกับโยชูวาว่า จงทำมีดคมๆ และทำการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศให้แก่ชนชาติอิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง (โยชูวา 5:2)

และเมื่อพวกปุโรหิตเป่าแตรเป็นครั้งที่เจ็ด โยชูวาจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า “จงโห่ร้องเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานเมืองนี้แก่พวกท่านแล้ว” โยชูวา 6:16

และเมื่อกษัตริย์แห่งไอเห็นเช่นนั้น พวกเขาก็รีบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และชาวเมืองก็ออกไปรบกับอิสราเอล พระองค์และประชาชนทั้งหมดของพระองค์ ในเวลาที่กำหนดไว้ ณ ที่ราบ แต่พระองค์ไม่ทรงทราบว่ามีพวกซุ่มโจมตีพระองค์อยู่ด้านหลังเมือง โยชูวา 8:14

และโยชูวาได้ยึดครองกษัตริย์เหล่านี้และดินแดนของพวกเขาทั้งหมดในคราวเดียว เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล โยชูวา 10:42

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบพวกเขาทั้งหมดให้ถูกฆ่าตายต่อหน้าอิสราเอล เจ้าจงตัดม้าของพวกเขา และเผารถศึกของพวกเขาด้วยไฟ โยชูวาจึงกลับไปยึดเมืองฮาโซร์ และฟันกษัตริย์ของเมืองนั้นด้วยดาบ เพราะฮาโซร์เคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทั้งหลาย โยชูวาทำสงครามกับกษัตริย์เหล่านั้นเป็นเวลานาน และในเวลานั้นโยชูวาได้ไปสังหารชาวอนาคิมจากภูเขา จากเฮบรอน จากเดบีร์ จากอนาบ และจากภูเขาทั้งหมดในยูดาห์ และจากภูเขาทั้งหมดในอิสราเอล โยชูวาทำลายล้างพวกเขาทั้งหมดพร้อมกับเมืองของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง โยชูวา 11:6,10,18,21

ฉะนั้นเราจึงกล่าวว่า เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพูดเช่นนั้นแก่เราหรือแก่คนรุ่นหลังของเราในอนาคต เราจะได้กล่าวอีกว่า “ดูเถิด นี่คือแบบอย่างของแท่นบูชาของพระเจ้า ซึ่งบรรพบุรุษของเราสร้างขึ้น ไม่ใช่เพื่อเครื่องบูชาเผาหรือเครื่องบูชาอื่นๆ แต่เป็นพยานระหว่างเรากับท่านทั้งหลาย” โยชูวา 22:28

และเมื่อเวลาผ่านไปนานหลังจากที่พระเจ้าทรงประทานความสงบสุขแก่ชาวอิสราเอลจากศัตรูรอบข้างทั้งปวง โยชูวาก็แก่ชราลงและอ่อนแอลง (โยชูวา 23:1)

จงไปร้องขอต่อพระเจ้าที่เจ้าเลือกไว้เถิด ขอให้พระองค์ช่วยเจ้าให้พ้นจากความทุกข์ยากในยามที่เจ้าประสบ (ผูวินิจฉัย 10:14)

และเมื่อเวลาผ่านไป ลูกหลานของชาวอัมโมนได้ทำสงครามกับอิสราเอล ขณะที่อิสราเอลอาศัยอยู่ในเฮชบอนและเมืองต่างๆ ของเฮชบอน และในอาโรเออร์และเมืองต่างๆ ของอาโรเออร์ และในเมืองทั้งหลายที่อยู่ตามชายฝั่งของแม่น้ำอาร์นอน เป็นเวลาสามร้อยปี เหตุใดพวกเจ้าจึงไม่ยึดเมืองเหล่านั้นคืนภายในเวลาดังกล่าว? ผู้พิพากษา 11:4,26

แต่ภรรยาของเขากล่าวแก่เขาว่า “ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยจะประหารเรา พระองค์ก็จะไม่ทรงรับเครื่องบูชาเผาและเครื่องบูชาเนื้อจากมือเรา และพระองค์ก็จะไม่ทรงแสดงสิ่งเหล่านี้แก่เรา และจะไม่ทรงบอกเราถึงเรื่องต่างๆ เช่นนี้ในเวลานี้” ผู้พิพากษา 13:23

แต่บิดาและมารดาของเขาไม่ทราบว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงหาโอกาสต่อสู้กับชาวฟิลิสเตีย เพราะในเวลานั้นชาวฟิลิสเตียมีอำนาจเหนืออิสราเอล (ผูวินิจฉัย 14:4)

ฉะนั้น เมื่อถึงเวลาที่ฮันนาห์ตั้งครรภ์ นางจึงคลอดบุตรชาย และตั้งชื่อเขาว่าซามูเอล โดยกล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าได้ขอจากพระเจ้า” 1 ซามูเอล 1:20

และพระเจ้าทรงเรียกซามูเอลอีกครั้งเป็นครั้งที่สาม ซามูเอลจึงลุกขึ้นไปหาเอลีและกล่าวว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ เพราะท่านทรงเรียกข้าพระองค์” และเอลีก็รู้ว่าพระเจ้าทรงเรียกเด็กนั้น 1 ซามูเอล 3:8

พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ เราจะส่งคนจากแคว้นเบนยามินไปหาเจ้า และเจ้าจงเจิมเขาให้เป็นหัวหน้าปกครองประชากรอิสราเอลของเรา เพื่อเขาจะได้ช่วยประชากรของเราให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวฟิลิสเตีย เพราะเราได้มองดูประชากรของเราแล้ว และเสียงร้องขอความช่วยเหลือของพวกเขาก็มาถึงเราแล้ว 1 ซามูเอล 9:16

และพวกเขากล่าวแก่ผู้ส่งสารที่มาถึงว่า “จงบอกชาวเมืองยาเบชกิเลอาดว่า พรุ่งนี้เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นจัด พวกท่านจะได้รับความช่วยเหลือ” และผู้ส่งสารก็มาและแจ้งให้ชาวเมืองยาเบชทราบ และพวกเขาก็ยินดี 1 ซามูเอล 11:9

และดาวิดทรงเป็นกษัตริย์ในเมืองเฮบรอนเหนือวงศ์วานยูดาห์เป็นเวลาเจ็ดปีหกเดือน 2 ซามูเอล 2:11

ในอดีต เมื่อครั้งที่ซาอูลเป็นกษัตริย์ปกครองเรา ท่านเป็นผู้ที่นำชาวอิสราเอลออกไปและนำกลับเข้ามา และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า เจ้าจงเลี้ยงดูประชากรอิสราเอลของเรา และเจ้าจงเป็นแม่ทัพเหนืออิสราเอล 2 ซามูเอล 5:2

นับตั้งแต่ข้าพเจ้าพาชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์มา ข้าพเจ้าก็ไม่ได้อาศัยอยู่ในบ้านใดเลยจนถึงทุกวันนี้ แต่ได้อาศัยอยู่ในเต็นท์และกระโจม และนับตั้งแต่ข้าพเจ้าได้แต่งตั้งผู้พิพากษาปกครองชนชาติอิสราเอล และทรงทำให้เจ้าได้พักผ่อนจากศัตรูทั้งปวง พระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้าว่า พระองค์จะทรงสร้างบ้านให้เจ้า 2 ซามูเอล 7:6

และเมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งปี ในเวลาที่กษัตริย์จะออกไปทำสงคราม ดาวิดได้ส่งโยอาบและข้าราชบริพารของเขาพร้อมกับชาวอิสราเอลทั้งหมดไป และพวกเขาก็ทำลายชาวอัมโมนและล้อมเมืองรับบาห์ แต่ดาวิดยังคงอยู่ที่เยรูซาเล็ม 2 ซามูเอล 11:1

ดังนั้นอับซาโลมจึงส่งคนไปตามโยอาบ เพื่อจะพาเขาไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ แต่โยอาบไม่ยอมมา และเมื่ออับซาโลมส่งคนไปอีกครั้ง โยอาบก็ไม่ยอมมาอีก 2 ซามูเอล 14:29

และฮูชัยกล่าวแก่อับซาโลมว่า คำแนะนำที่อาหิโทเฟลให้มานั้นไม่ดีในเวลานี้ 2 ซามูเอล 17:7

ดังนั้นอามาสาจึงไปเรียกประชุมชาวเมืองยูดาห์ แต่เขาอยู่นานกว่าเวลาที่กำหนดไว้ 2 ซามูเอล 20:5

แล้วนางก็กล่าวว่า “สมัยก่อนพวกเขาเคยพูดกันว่า พวกเขาจะไปขอคำปรึกษาจากอาเบลอย่างแน่นอน” และเรื่องก็จบลงเพียงเท่านี้ 2 ซามูเอล 20:18

นี่คือชื่อของบรรดานักรบผู้กล้าหาญที่ดาวิดมี: ทัคโมนผู้ซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์ เป็นหัวหน้าในบรรดาแม่ทัพ; คนเดียวกันกับอาดีโนชาวเอซไนท์ เขาชูหอกขึ้นต่อสู้กับคนแปดร้อยคน และฆ่าพวกเขาทั้งหมดในคราวเดียว และแม่ทัพสามคนจากสามสิบคนได้ลงไปหาดาวิดในฤดูเก็บเกี่ยวที่ถ้ำอาดุลลัม และกองทัพชาวฟิลิสเตียได้ตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม และเบนายาห์บุตรของเยโฮยาดา บุตรของชายผู้กล้าหาญแห่งคับเซล ผู้ซึ่งได้กระทำ

วีรกรรมมากมาย เขาได้ฆ่าชายชาวโมอับผู้ปราดเปรื่องสองคน เขายังลงไปฆ่าสิงโตตัวหนึ่งในหลุมกลางทุ่งหิมะด้วย (2 ซามูเอล 23:8,13,20)

ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงส่งโรคระบาดมายังอิสราเอลตั้งแต่เช้าจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ และมีผู้คนตายไปเจ็ดหมื่นคนจากเมืองดานถึงเมืองเบเออร์เชบา 2 ซามูเอล 24:15

และบิดาของเขาก็ไม่เคยตำหนิเขาเลยสักครั้ง โดยกล่าวว่า “ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนั้น?” และเขาก็เป็นชายรูปงามมากคนหนึ่ง และมารดาของเขาก็ให้กำเนิดเขาหลังจากอับซาโลม 1 พงศ์กษัตริย์ 1:6

กษัตริย์ตรัสกับอาบียาธาร์ปุโรหิตว่า “จงไปที่อนาโทท ไปยังทุ่งนาของเจ้าเถิด เพราะเจ้าสมควรตาย แต่เราจะไม่ประหารเจ้าในเวลานี้ เพราะเจ้าแบกหีบพันธสัญญาของพระเจ้าต่อหน้าดาวิดบิดาของเรา และเพราะเจ้าได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับบิดาของเรา” (1 พงศ์กษัตริย์ 2:26)

และในเวลานั้น โซโลมอนได้จัดงานเลี้ยงใหญ่ และชาวอิสราเอลทั้งปวงก็มาร่วมกับพระองค์ เป็นการชุมนุมใหญ่ ตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามาทจนถึงแม่น้ำอียิปต์ ต่อหน้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เป็นเวลาเจ็ดวันเจ็ดวัน รวมเป็นสิบสี่วัน 1 พงศ์กษัตริย์ 8:65

พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่โซโลมอนเป็นครั้งที่สอง เหมือนอย่างที่ทรงปรากฏแก่เขาที่กิเบโอน 1 พงศ์กษัตริย์ 9:2

และเมื่อถึงเวลาถวายเครื่องบูชาในตอนเย็น เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะก็เข้ามาใกล้และกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล ขอให้เป็นที่รู้จักในวันนี้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้ทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดตามพระดำรัสของพระองค์” 1 พงศ์กษัตริย์ 18:36

และในครั้งที่เจ็ดนั้น พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด มีเมฆก้อนเล็กๆ ลอยขึ้นมาจากทะเล เหมือนมือของมนุษย์” แล้วพระองค์ตรัสว่า “จงขึ้นไปบอกอาหับว่า จงเตรียมรถม้าของท่าน แล้วลงไปเถิด เพื่อฝนจะไม่ทำให้ท่านต้องลงไป” 1 พงศ์กษัตริย์ 18:44

และทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้มาอีกครั้งหนึ่ง และแตะต้องเขา แล้วกล่าวว่า “จงลุกขึ้นกินเถิด เพราะการเดินทางนั้นไกลเกินไปสำหรับเจ้า” 1 พงศ์กษัตริย์ 19:7

และท่านกล่าวว่า “ในฤดูกาลนี้ ตามเวลาที่เอลีชาได้บอกไว้ เจ้าจะได้อุ้มบุตรชาย” และหญิงนั้นก็กล่าวว่า “ไม่เลย นายหญิงของข้าพเจ้า ท่านเป็นคนของพระเจ้า อย่าโกหกหญิงรับใช้ของท่านเลย” และหญิงนั้นก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายในฤดูกาลนั้นตามที่เอลีชาได้บอกไว้ ตามเวลาที่เอลีชาได้บอกไว้ (2 พงศ์กษัตริย์ 4:16-17)

และพระองค์ตรัสกับเขาว่า “ใจของเรามิได้อยู่กับเจ้าหรือ เมื่อชายคนนั้นหันกลับมาจากรถม้าเพื่อมาพบเจ้า? นี่เป็นเวลาที่จะรับเงิน รับเสื้อผ้า รับสวนมะกอก รับสวนองุ่น รับแกะ รับวัว รับคนรับใช้ชายและหญิงหรือ?” 2 พงศ์กษัตริย์ 5:26

แล้วเอลีชาจึงกล่าวว่า “จงฟังพระวจนะของพระเจ้าเถิด พระเจ้าตรัสว่า พรุ่งนี้เวลาประมาณนี้ แป้งอย่างดีหนึ่งมาตรจะขายได้หนึ่งเชเกล และข้าวบาร์เลย์สองมาตรจะขายได้หนึ่งเชเกล ที่ประตูเมืองสะมาเรีย” (2 พงศ์กษัตริย์ 7:1)

และฟีเนหัส บุตรชายของเอเลอาซาร์ เป็นผู้ปกครองพวกเขาในสมัยก่อน และพระเจ้าทรงอยู่กับเขา (1 พงศาวดาร 9:20)

และยิ่งกว่านั้น ในอดีต แม้แต่ในสมัยที่ซาอูลเป็นกษัตริย์ เจ้าก็เป็นผู้ที่นำชาวอิสราเอลออกไปและนำกลับเข้ามา และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าตรัสกับเจ้าว่า เจ้าจะต้องเลี้ยงดูประชากรอิสราเอลของเรา และเจ้าจะต้องเป็นผู้ปกครองเหนือประชากรอิสราเอลของเรา 1 พงศาวดาร 11:2

และนี่คือจำนวนของทหารหาญที่ดาวิดมี ยาโชเบอัม เชื้อสายฮัคโมน หัวหน้าทหารหาญทั้งหลาย เขาชูหอกขึ้นต่อสู้กับทหารสามร้อยนายและถูกฆ่าตายในคราวเดียว 1 พงศาวดาร 11:11

เมื่อดาวิดเห็นว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขา ณ ลานนวดข้าวของโอรนานชาวเยบุส เขาจึงถวายเครื่องบูชาที่นั่น (1 พงศาวดาร 21:28)

และต่อมาเมื่อเวลาผ่านไปสองปี ลำไส้ของเขาก็ร่วงหล่นเนื่องจากความเจ็บป่วย เขาจึงตายด้วยโรคร้ายแรง และผู้คนของเขาก็ไม่ได้เผาศพเขาเหมือนอย่างที่บรรพบุรุษของเขาเคยทำ 2 พงศาวดาร 21:19

ต่อมา เมื่อพวกเลวีได้นำหีบเงินมายังห้องทำงานของกษัตริย์ และเห็นว่ามีเงินมากมาย เสมียนของกษัตริย์และเจ้าหน้าที่ของมหาปุโรหิตจึงมาเทเงินในหีบออก แล้วนำไปเก็บไว้ที่ห้องของตน พวกเขาทำเช่นนี้ทุกวันและได้สะสมเงินมากมาย 2 พงศาวดาร 24:11

หลังจากที่อามาซิยาห์หันเหจากการติดตามพระเจ้าแล้ว พวกเขาก็วางแผนร้ายต่อเขาในเยรูซาเล็ม และเขาจึงหนีไปยังลาคิช แต่พวกเขาส่งคนไปตามเขาที่ลาคิชและฆ่าเขาที่นั่น 2 พงศาวดาร 25:27

และในยามทุกข์ยากนั้น พระองค์ยังทรงกระทำผิดต่อพระเจ้ามากยิ่งขึ้นไปอีก กษัตริย์อาหัสนั้นเอง (2 พงศาวดาร 28:22)

และกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า (โดยมีพระราชินีประทับอยู่ข้างๆ ด้วย) ว่า “การเดินทางของเจ้าจะนานเท่าไร และเจ้าจะกลับมาเมื่อไร?” กษัตริย์จึงพอพระทัยจะส่งข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าก็กำหนดเวลาให้พระองค์ เนหะมีย์ 2:6

ฉะนั้นพระองค์จึงทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของศัตรูผู้ซึ่งรังควานพวกเขา และในยามทุกข์ยากของพวกเขา เมื่อพวกเขาร้องขอต่อพระองค์ พระองค์ทรงสดับฟังพวกเขาจากสวรรค์ และตามพระเมตตาอันมากมายของพระองค์ พระองค์ทรงประทานผู้ช่วยให้รอดแก่พวกเขา ผู้ซึ่งช่วยพวกเขาให้พ้นจากมือของศัตรู เนหะมีย์ 9:27

เพราะถ้าเจ้านิ่งเงียบในเวลานี้ การขยายอำนาจและการช่วยให้รอดพ้นจะเกิดขึ้นแก่ชาวอิสราเอลจากที่อื่น แต่เจ้าและวงศ์ตระกูลของเจ้าจะถูกทำลาย และใครจะรู้ว่าเจ้ามาถึงราชอาณาจักรเพื่อเวลาเช่นนี้หรือ? เอสเธอร์ 4:14

บทกวี

มนุษย์บนโลกนี้มีเวลาที่กำหนดไว้ไม่ใช่หรือ? วันเวลาของเขาก็เหมือนกับวันเวลาของคนรับจ้างไม่ใช่หรือ? โยบ 7:1

ถ้าคนตายแล้ว เขาจะกลับมามีชีวิตอีกหรือ? ข้าพเจ้าจะรอคอยตลอดวันเวลาที่กำหนดไว้ จนกว่าการเปลี่ยนแปลงของข้าพเจ้าจะมาถึง โยบ 14:14

เจ้าทราบเวลาที่แพะป่าบนโขดหินคลอดลูกหรือไม่? หรือเจ้าสามารถสังเกตเวลาที่กวางตัวเมียคลอดลูกได้หรือไม่? เจ้าสามารถนับเดือนที่พวกมันตั้งครรภ์ได้หรือไม่? หรือเจ้าทราบเวลาที่พวกมันคลอดลูกหรือไม่? โยบ 39:1-2

พระองค์ทรงประทานความยินดีในใจของข้าพระองค์ มากกว่าในเวลาที่ข้าวและเหล้าองุ่นของพวกเขาเพิ่มพูนขึ้น (สดุดี 4:7)

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นที่พึ่งพิงของผู้ถูกกดขี่ เป็นที่พึ่งพิงในยามทุกข์ยาก สดุดี 9:9

พระวจนะของพระเจ้าเป็นพระวจนะบริสุทธิ์ดุจเงินที่ถูกหลอมในเตาเผาที่ทำจากดิน และบริสุทธิ์ถึงเจ็ดครั้ง สดุดี 12:6

ในยามที่พระองค์ทรงพิโรธ พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาเป็นเหมือนเตาไฟ พระเยโฮวาห์จะทรงกลืนกินพวกเขาด้วยพระพิโรธของพระองค์ และไฟจะเผาผลาญพวกเขาเสีย (สดุดี 21:9)

ในยามทุกข์ยาก พระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในพลับพลาของพระองค์ ในที่ลับของพระที่นั่ง พระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ และจะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้บนศิลา สดุดี 27:5

เวลาของข้าพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือของศัตรูของข้าพระองค์ และจากผู้ที่ข่มเหงข้าพระองค์ด้วยเถิด สดุดี 31:15

เพราะฉะนั้นบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจะอธิษฐานต่อพระองค์เมื่อพระองค์ทรงปรากฏให้พบเห็นได้ แม้ในยามน้ำท่วมใหญ่ พวกเขาก็จะไม่สามารถเข้าใกล้พระองค์ได้เลย (สดุดี 32:6)

(บทเพลงสดุดีของดาวิด เมื่อเขาเปลี่ยนพฤติกรรมต่อหน้าอาบิเมเลค ผู้ขับไล่เขา และเขาก็จากไป) ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเจ้าตลอดเวลา คำสรรเสริญพระองค์จะอยู่ในปากของข้าพเจ้าตลอดไป สดุดี 34:1

พวกเขาจะไม่ต้องอับอายในยามทุกข์ยาก และในยามกันดารอาหาร พวกเขาจะอิ่มหนำสำราญ แต่ความรอดของคนชอบธรรมมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกำลังของพวกเขาในยามลำบาก สดุดี 37:19,39

(ถึงหัวหน้านักดนตรี บทเพลงสดุดีของดาวิด) ผู้ใดเห็นแก่คนยากจน ผู้นั้นก็ได้รับพร พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ยากในยามทุกข์ลำบาก สดุดี 41:1

ข้าแต่พระเจ้า เราได้ยินด้วยหูของเราแล้วว่าบรรพบุรุษของเราได้บอกเล่าถึงพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในสมัยของพวกเขา ในสมัยโบราณ (สดุดี 44:1)

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าหวาดกลัว ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ สดุดี 56:3

จงวางใจในพระองค์เสมอไปเถิด ประชาชนทั้งหลาย จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นที่พึ่งพิงของเรา เซลาห์ สดุดี 62:8

แต่สำหรับข้าพเจ้า คำอธิษฐานของข้าพเจ้านั้นอยู่กับพระองค์ โอพระเจ้า ในเวลาอันเหมาะสม โอพระเจ้า ด้วยพระเมตตาอันมากมายของพระองค์ ขอทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพเจ้า ด้วยความจริงแห่งความรอดของพระองค์ สดุดี 69:13

อย่าทอดทิ้งข้าพเจ้าในยามชราภาพ อย่าละทิ้งข้าพเจ้าเมื่อกำลังของข้าพเจ้าอ่อนล้าลง สดุดี 71:9

แต่พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา ทรงยกโทษบาปของพวกเขา และไม่ทรงทำลายพวกเขา ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงระงับความโกรธของพระองค์หลายครั้ง และไม่ทรงบันดาลความพิโรธทั้งหมดของพระองค์ (สดุดี 78:38)

ผู้ที่เกลียดชังพระเจ้าควรจะยอมจำนนต่อพระองค์ และเวลาของพวกเขาควรจะดำรงอยู่เป็นนิจ สดุดี 81:15

จงระลึกไว้ว่าเวลาของข้าพเจ้านั้นสั้นนัก เหตุใดพระองค์จึงทรงสร้างมนุษย์ทั้งปวงโดยเปล่าประโยชน์? สดุดี 89:47

พระองค์จะทรงลุกขึ้นและทรงเมตตาต่อศิโยน เพราะเวลาที่จะทรงโปรดปรานเธอ คือเวลาที่กำหนดไว้ ได้มาถึงแล้ว สดุดี 102:13

พระองค์ทรงส่งคนไปก่อนหน้าพวกเขา คือโยเซฟ ผู้ซึ่งถูกขายเป็นทาส เท้าของเขาถูกล่ามโซ่ตรวน เขาถูกขังไว้ในคุก จนกระทั่งถึงเวลาที่พระวจนะของพระองค์มาถึง คือพระวจนะของพระเจ้าได้ทรงทดสอบเขา กษัตริย์จึงทรงส่งคนไปปลดเขา คือผู้ปกครองประชาชน และปล่อยเขาให้เป็นอิสระ สดุดี 105:17-20

ผู้ใดรักษาความยุติธรรมและกระทำความชอบธรรมอยู่เสมอ ผู้นั้นก็เป็นผู้ที่ได้รับพร สดุดี 106:3

พระองค์ทรงช่วยพวกเขาหลายครั้ง แต่พวกเขากลับยุยงพระองค์ด้วยแผนการของพวกเขา และถูกทำให้ตกต่ำเพราะความชั่วช้าของพวกเขา ถึงกระนั้น พระองค์ก็ทรงเห็นความทุกข์ยากของพวกเขา เมื่อทรงได้ยินเสียงร้องของพวกเขา (สดุดี 106:43-44)

ขอให้พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้รับการสรรเสริญตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปและตลอดไปเป็นนิจ สดุดี 113:2

แต่เราจะสรรเสริญพระเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปและตลอดไป สรรเสริญพระเจ้าเถิด สดุดี 115:18

จิตใจของข้าพเจ้าแตกสลายด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้ยินคำพิพากษาของพระองค์อยู่เสมอ (สดุดี 119:20)

ข้าพเจ้าสรรเสริญพระองค์วันละเจ็ดครั้ง เพราะการพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ สดุดี 119:64

ถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำการอัศจรรย์ เพราะพวกเขาได้ละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ สดุดี 119:126

พระเจ้าจะทรงปกป้องการออกไปและการเข้ามาของเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และตลอดไปเป็นนิจ สดุดี 121:8

(บทเพลงแห่งการขึ้นลง) อิสราเอลอาจกล่าวได้ว่า พวกเขาได้กดขี่ข่มเหงข้าพเจ้ามาหลายครั้งตั้งแต่ยังเยาว์วัย แต่พวกเขาก็ไม่อาจเอาชนะข้าพเจ้าได้ สดุดี 129:1-2

เพื่อนรักกันตลอดเวลา และพี่น้องเกิดมาเพื่อช่วยเหลือกันในยามยากลำบาก สุภาษิต 17:17

คนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็ลุกขึ้นใหม่ได้ แต่คนชั่วร้ายจะตกอยู่ในความพินาศ สุภาษิต 24:16

เหมือนความเย็นของหิมะในฤดูเก็บเกี่ยว ฉะนั้นผู้ส่งสารที่ซื่อสัตย์ก็เป็นเช่นนั้นแก่ผู้ที่ส่งเขาไป เพราะเขาทำให้จิตใจของเจ้านายของเขาสดชื่นขึ้น การไว้ใจคนไม่ซื่อสัตย์ในยามลำบากนั้น เหมือนฟันหักและเท้าหลุด (สุภาษิต 25:13,19)

มีสิ่งใดที่อาจกล่าวได้ว่า “ดูสิ นี่เป็นสิ่งใหม่” หรือ “สิ่งเหล่านี้มีมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว” (ปัญญาจารย์ 1:10)

ทุกสิ่งย่อมมีฤดูกาล และมีเวลาสำหรับจุดประสงค์ทุกอย่างภายใต้ฟ้าสวรรค์: เวลาที่จะเกิด และเวลาที่จะตาย; เวลาที่จะปลูก และเวลาที่จะเก็บเกี่ยวสิ่งที่ปลูก; เวลาที่จะฆ่า และเวลาที่จะรักษา; เวลาที่จะทำลาย และเวลาที่จะสร้าง; เวลาที่จะร้องไห้ และเวลาที่จะหัวเราะ; เวลาที่จะโศกเศร้า และเวลาที่จะเต้นรำ; เวลาที่จะทิ้งหิน และเวลาที่จะเก็บหิน; เวลาที่จะกอด และเวลาที่จะงดเว้นการกอด; เวลาที่จะได้ และเวลาที่จะเสีย; เวลาที่จะเก็บรักษา และเวลาที่จะทิ้ง; เวลาที่จะฉีก และเวลาที่จะเย็บ; เวลาที่จะเงียบ และเวลาที่จะพูด; เวลาที่จะรัก และเวลาที่จะเกลียด; เวลาแห่งสงคราม และเวลาแห่งสันติสุข ผู้ที่ทำงานจะได้ประโยชน์อะไร? ข้าพเจ้าได้เห็นความลำบากที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่บุตรมนุษย์เพื่อเขาจะได้ใช้มัน พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งสวยงามในเวลาของพระองค์ และพระองค์ทรงปลูกฝังโลกไว้ในใจของพวกเขา เพื่อไม่ให้มนุษย์ค้นพบการงานที่พระเจ้าทรงสร้างตั้งแต่ต้นจนจบได้ ข้าพเจ้าทราบว่าไม่มีสิ่งที่ดีใด ๆ ในสิ่งเหล่านั้น นอกจากให้มนุษย์ชื่นชมยินดีและทำความดีในชีวิตของเขา และเพื่อให้ทุกคนได้กินดื่มและเพลิดเพลินกับผลดีจากการทำงานของตน นั่นเป็นของประทานจากพระเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงกระทำ สิ่งนั้นจะคงอยู่เป็นนิจ ไม่มีสิ่งใดเพิ่มเติมหรือลดทอนได้ และพระเจ้าทรงกระทำสิ่งนั้นเพื่อให้มนุษย์เกรงกลัวพระองค์ สิ่งที่เคยเป็นมาแล้วก็เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสิ่งที่จะเป็นในอนาคตก็เคยเป็นมาแล้ว และพระเจ้าทรงเรียกร้องสิ่งที่ผ่านมาแล้ว ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าเห็นใต้ดวงอาทิตย์ สถานที่พิพากษาว่ามีความชั่วร้ายอยู่ที่นั่น และสถานที่แห่งความชอบธรรมว่ามีความอยุติธรรมอยู่ที่นั่น ข้าพเจ้ากล่าวในใจว่า พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชอบธรรมและคนชั่ว เพราะมีเวลาสำหรับทุกจุดประสงค์และทุกการงาน ปัญญาจารย์ 3:1-17

อย่าทำชั่วมากเกินไป และอย่าโง่เขลา ทำไมเจ้าจึงควรตายก่อนเวลาอันควร? ปัญญาจารย์ 7:17

ผู้ใดปฏิบัติตามพระบัญญัติ ผู้นั้นจะไม่พบสิ่งชั่วร้ายใดๆ และใจของคนฉลาดย่อมพิจารณาถึงเวลาและการพิพากษา เพราะทุกสิ่งมีเวลาและการพิพากษา ดังนั้นความทุกข์ยากของมนุษย์จึงมากมายนัก เพราะเขาไม่รู้ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น ใครเล่าจะบอกเขาได้ว่าเมื่อไร ไม่มีใครมีอำนาจเหนือวิญญาณที่จะยับยั้งวิญญาณได้ และไม่มีใครมีอำนาจในวันแห่งความตาย และไม่มีการปลดปล่อยในสงครามนั้น และความชั่วร้ายก็จะไม่ช่วยผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจนั้นให้รอดพ้นได้ ข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และได้พิจารณาไตร่ตรองถึงงานทุกอย่างที่ทำอยู่ใต้ดวงอาทิตย์ มีเวลาที่คนหนึ่งปกครองอีกคนหนึ่งเพื่อความเสียหายของตนเอง (ปัญญาจารย์ 8:5-9)

แม้คนบาปจะทำชั่วร้อยครั้ง และชีวิตของเขายาวนาน แต่ข้าพเจ้าแน่ใจว่า ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า ผู้ที่ยำเกรงพระองค์ จะได้รับความสุขความเจริญ (ปัญญาจารย์ 8:12)

ข้าพเจ้ากลับมาและได้เห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ว่า การแข่งขันไม่ใช่ของผู้ที่วิ่งเร็วที่สุด การรบไม่ใช่ของผู้ที่แข็งแกร่งที่สุด อาหารก็ไม่ใช่ของผู้ที่ฉลาดที่สุด ทรัพย์สมบัติก็ไม่ใช่ของผู้ที่มีความเข้าใจที่สุด และความโปรดปรานก็ไม่ใช่ของผู้ที่มีทักษะที่สุด แต่เวลาและโอกาสเกิดขึ้นกับทุกคน เพราะมนุษย์ก็ไม่รู้เวลาของตน เหมือนปลาที่ติดอวนและนกที่ติดกับดัก ฉะนั้นบุตรของมนุษย์ก็ติดกับดักในเวลาอันเลวร้าย เมื่อมันมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน ปัญญาจารย์ 9:11-12

ดอกไม้ผลิบานบนแผ่นดิน เวลาแห่งการขับขานของนกมาถึงแล้ว และเสียงของเต่าก็ดังก้องไปทั่วแผ่นดินของเรา (เพลงโซโลมอน 2:12)

คำพยากรณ์

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาเราเถิด เราเฝ้ารอพระองค์ ขอทรงเป็นกำลังของเขาในทุกเช้า และเป็นความรอดของเราในยามทุกข์ยากด้วย อิสยาห์ 33:2

และสติปัญญาและความรู้จะเป็นเครื่องค้ำจุนในสมัยของเจ้า และเป็นกำลังแห่งความรอด ความยำเกรงพระเจ้าเป็นขุมทรัพย์ของเจ้า อิสยาห์ 33:6

อย่ากลัวเลย อย่าหวาดหวั่นเลย เราได้บอกเจ้าตั้งแต่เวลานั้นแล้วมิใช่หรือ และได้ประกาศให้เจ้าทราบแล้ว เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเราหรือ? ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเลย เราไม่รู้จักพระเจ้าอื่นใดเลย อิสยาห์ 44:8

จงบอกกล่าวแก่พวกเขา และนำพวกเขาเข้ามาใกล้เถิด ให้พวกเขาปรึกษาหารือกัน ใครเล่าได้ประกาศเรื่องนี้มาตั้งแต่สมัยโบราณ? ใครเล่าได้บอกเล่าเรื่องนี้มาตั้งแต่สมัยนั้น? เราคือพระเยโฮวาห์ไม่ใช่หรือ? และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา พระเจ้าผู้ทรงเที่ยงธรรมและเป็นผู้ช่วยให้รอด ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา อิสยาห์ 45:21

ทรงประกาศถึงจุดจบตั้งแต่เริ่มต้น และจากสมัยโบราณถึงสิ่งต่างๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้น โดยตรัสว่า แผนการของเราจะคงอยู่ และเราจะทำทุกสิ่งที่เราพอใจ อิสยาห์ 46:10

กล่าวแก่ปศุสัตว์ว่า “ท่านเป็นบิดาของข้าพเจ้า” และกล่าวแก่หินว่า “ท่านได้ให้กำเนิดข้าพเจ้า” เพราะพวกมันหันหลังให้ข้าพเจ้า ไม่หันหน้ามาหาข้าพเจ้า แต่ในยามทุกข์ยาก พวกมันจะกล่าวว่า “จงลุกขึ้นช่วยเราด้วย” แต่พระเจ้าของเจ้าที่เจ้าสร้างขึ้นนั้นอยู่ที่ไหน? ให้มันลุกขึ้นมาเถิด ถ้ามันสามารถช่วยเจ้าได้ในยามทุกข์ยาก เพราะจำนวนพระเจ้าของเจ้ามีตามจำนวนเมืองของเจ้า โอ ยูดาห์ เยเรมีย์ 2:27-28

ในเวลานั้นพวกเขาจะเรียกเยรูซาเล็มว่าบัลลังก์ของพระเจ้า และประชาชาติทั้งหลายจะมารวมกันที่นั่น ณ พระนามของพระเจ้า ณ เยรูซาเล็ม และพวกเขาจะไม่ดำเนินตามความคิดชั่วร้ายในใจของพวกเขาอีกต่อไป เยเรมีย์ 3:17

พวกเขารู้สึกละอายใจบ้างไหมเมื่อได้กระทำสิ่งน่ารังเกียจ? ไม่เลย พวกเขาไม่รู้สึกละอายใจเลยแม้แต่น้อย และไม่กล้าที่จะหน้าแดงด้วยซ้ำ ฉะนั้นพวกเขาจึงจะล้มลงท่ามกลางบรรดาผู้ที่ล้มลง ในเวลาที่เรามาเยี่ยมเยียนพวกเขา พวกเขาจะถูกทำให้ล้มลง พระเจ้าตรัสเช่นนั้น เยเรมีย์ 6:15

ใช่แล้ว นกกระสาในฟ้าก็รู้เวลาของมัน เต่า นกกระเรียน และนกนางแอ่นก็สังเกตเวลาที่พวกมันจะมา แต่ประชากรของข้าพเจ้าไม่รู้จักการพิพากษาของพระเจ้า พวกเขารู้สึกละอายใจไหมเมื่อได้กระทำสิ่งที่น่ารังเกียจ? ไม่เลย พวกเขาไม่รู้สึกละอายใจเลย และพวกเขาก็ไม่หน้าแดงด้วย ฉะนั้นพวกเขาจะล้มลงท่ามกลางผู้ที่ล้มลงในเวลาแห่งการมาเยือนของพระองค์ พวกเขาจะถูกโค่นล้มลง พระเจ้าตรัสว่า เรามองหาความสงบสุข แต่ก็ไม่มีสิ่งดีใดเกิดขึ้น และมองหาช่วงเวลาแห่งสุขภาพที่ดี แต่ดูเถิด ความทุกข์ยาก! เยเรมีย์ 8:7,12,15

พระเจ้าตรัสว่า “แท้จริงแล้ว ชนกลุ่มที่เหลืออยู่ของเจ้าจะได้รับความรอดพ้น เราจะทำให้ศัตรูเข้ามาหาเจ้าอย่างเป็นมิตรในยามทุกข์ยากและยามลำบาก” เยเรมีย์ 15:11

ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เราจะทำให้กิ่งแห่งความชอบธรรมงอกขึ้นมาเพื่อดาวิด และเขาจะทำการพิพากษาและกระทำการที่ชอบธรรมในแผ่นดิน เยเรมีย์ 33:15

ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น พระยาห์เวห์ตรัสว่า ชนชาติอิสราเอลจะมาด้วยกัน พวกเขาและชนชาติยูดาห์จะมาด้วยกัน เดินไปพร้อมกับร้องไห้ พวกเขาจะไปแสวงหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขา เยเรมีย์ 50:4

ดูเถิด เราอยู่ตรงข้ามเจ้า โอเจ้าผู้หยิ่งผยองที่สุด พระยาห์เวห์พระเจ้าจอมทัพตรัสว่า วันของเจ้ามาถึงแล้ว เวลาที่เราจะมาเยี่ยมเจ้า เยเรมีย์ 50:31

จงหนีออกจากเมืองบาบิโลน และช่วยชีวิตทุกคนให้รอด อย่าให้ตนเองถูกทำลายเพราะความชั่วช้าของเมืองนั้น เพราะนี่เป็นเวลาแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า พระองค์จะทรงตอบแทนเมืองนั้น เยเรมีย์ 51:6

เหตุใดพระองค์จึงทรงลืมพวกเราไปตลอดกาล และทอดทิ้งพวกเราเป็นเวลานานเช่นนี้? บทเพลงคร่ำครวญ 5:20

และอาหารซึ่งเจ้าจะต้องกินนั้น ต้องชั่งน้ำหนักให้ได้วันละยี่สิบเชเกล และเจ้าจะต้องกินเป็นระยะๆ ส่วนน้ำนั้นเจ้าจะต้องดื่มโดยตวงให้ได้หนึ่งในหกส่วนของฮิน และเจ้าจะต้องดื่มเป็นระยะๆ เอเสเคียล 4:10-11

รุ่งอรุณมาถึงเจ้าแล้ว โอเจ้าผู้พำนักอยู่ในแผ่นดินนั้น เวลามาถึงแล้ว วันแห่งความทุกข์ยากใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช่เสียงแตรแห่งภูเขาที่ดังขึ้นอีกครั้ง เวลามาถึงแล้ว วันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว อย่าให้ผู้ซื้อยินดี และอย่าให้ผู้ขายโศกเศร้า เพราะพระพิโรธอยู่เหนือคนทั้งปวงในนั้น เอเสเคียล 7:7, 12

เมื่อข้าพเจ้าผ่านมาและมองดูเจ้า ก็เห็นว่าเวลาของเจ้าเป็นเวลาแห่งความรัก และข้าพเจ้าได้คลุมเจ้าด้วยเสื้อคลุมของข้าพเจ้า และปกปิดความเปลือยเปล่าของเจ้า แท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าได้สาบานต่อเจ้า และทำพันธสัญญากับเจ้า พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า และเจ้าก็เป็นของข้าพเจ้า เอเสเคียล 16:8

เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว คือวันแห่งพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว เป็นวันที่มีเมฆมาก จะเป็นวันของคนต่างชาติ เอเสเคียล 30:3

และในเวลาเดียวกันนั้น เมื่อโกกยกทัพมาโจมตีแผ่นดินอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า ความโกรธเกรี้ยวของเราจะปรากฏขึ้นต่อหน้าเรา (เอเสเคียล 38:18)

กษัตริย์ตรัสตอบว่า “เรารู้แน่ว่าพวกเจ้าจะถ่วงเวลาได้ เพราะพวกเจ้าเห็นว่าสิ่งนั้นพ้นไปจากเราแล้ว แต่ถ้าพวกเจ้าไม่บอกความฝันให้เราฟัง เราก็มีคำสั่งเดียวสำหรับพวกเจ้า คือพวกเจ้าได้เตรียมคำพูดโกหกและคำพูดที่เสื่อมเสียไว้พูดต่อหน้าเราจนกว่าเวลาจะเปลี่ยนไป ฉะนั้นจงบอกความฝันให้เราฟัง แล้วเราจะรู้ว่าพวกเจ้าสามารถอธิบายความหมายให้เราฟังได้” ดาเนียล 2:8-9

แล้วดาเนียลก็เข้าไปทูลขอพระราชทานพระทัยกษัตริย์ให้ทรงสละเวลา เพื่อเขาจะได้ทรงแสดงคำอธิบายแก่กษัตริย์ ดาเนียล 2:16

และพระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงเวลาและฤดูกาล พระองค์ทรงถอดถอนกษัตริย์และทรงตั้งกษัตริย์ พระองค์ทรงประทานสติปัญญาแก่คนฉลาด และความรู้แก่ผู้ที่มีความเข้าใจ (ดาเนียล 2:21)

และในที่สุด ข้าพเจ้าเนบูคัดเนซาร์เงยหน้าขึ้นมองฟ้าสวรรค์ และสติปัญญาของข้าพเจ้าก็กลับคืนมา ข้าพเจ้าจึงสรรเสริญพระเจ้าผู้สูงสุด และยกย่องพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ผู้ทรงมีอำนาจปกครองนิรันดร์ และราชอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนโลกนั้นถือว่าไร้ค่า พระองค์ทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในกองทัพแห่งสวรรค์และท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่บนโลก และไม่มีใครสามารถยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ หรือทูลพระองค์ว่า “พระองค์ทรงทำอะไร” ในเวลาเดียวกันนั้น สติปัญญาของข้าพเจ้าก็กลับคืนมา และเพื่อความรุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของข้าพเจ้า เกียรติและความสว่างไสวของข้าพเจ้าก็กลับคืนมา และบรรดาที่ปรึกษาและขุนนางของข้าพเจ้าก็มาทูลขอต่อข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้รับการสถาปนาในราชอาณาจักรของข้าพเจ้า และความยิ่งใหญ่สง่างามก็เพิ่มพูนแก่ข้าพเจ้า บัดนี้ ข้าพเจ้าเนบูคัดเนซาร์สรรเสริญ ยกย่อง และให้เกียรติพระราชาแห่งสวรรค์ ผู้ซึ่งพระราชกิจทั้งปวงเป็นความจริง และทางของพระองค์เป็นการพิพากษา และพระองค์ทรงสามารถทำให้เขาต่ำต้อยลงได้ ดาเนียล 4:34-37

เมื่อดาเนียลทราบว่ามีการลงนามในหนังสือแล้ว เขาก็เข้าไปในบ้าน และเปิดหน้าต่างห้องของเขาหันไปทางเยรูซาเล็ม แล้วคุกเข่าอธิษฐานและขอบพระคุณพระเจ้าวันละสามครั้ง เหมือนอย่างที่เคยทำมาแต่ก่อน (ดาเนียล 6:10)

จงรู้และเข้าใจเถิดว่า นับตั้งแต่มีพระบัญชาให้บูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ จนถึงรัชสมัยของพระเมสสิยาห์ผู้เป็นเจ้าชายนั้น จะใช้เวลาเจ็ดสัปดาห์กับหกสิบสองสัปดาห์ ถนนจะถูกสร้างขึ้นใหม่ และกำแพงก็จะถูกสร้างขึ้นใหม่เช่นกัน แม้ในยามยากลำบากก็ตาม ดาเนียล 9:25

จงหว่านเมล็ดแห่งความชอบธรรมเพื่อตัวท่านเอง และจงเก็บเกี่ยวด้วยความเมตตา จงไถพรวนดินที่รกร้างว่างเปล่า เพราะถึงเวลาแล้วที่จะแสวงหาพระเจ้า จนกว่าพระองค์จะเสด็จมาและทรงโปรยปรายความชอบธรรมลงมาเหนือท่าน โฮเชอา 10:12

เพราะดูเถิด ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เมื่อเราจะนำเชลยแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็มกลับมา เราจะรวบรวมประชาชาติทั้งหลายลงมายังหุบเขาเยโฮชาฟัท และจะทูลขอต่อศาลที่นั่นเพื่อประชากรของเราและเพื่ออิสราเอลซึ่งเป็นมรดกของเรา ผู้ซึ่งพวกเขาได้กระจัดกระจายไปในหมู่ประชาชาติและแบ่งแยกแผ่นดินของเรา โยเอล 3:1-2

เพราะเรารู้ถึงการล่วงละเมิดมากมายและความบาปใหญ่หลวงของเจ้าทั้งหลาย พวกมันทำร้ายคนชอบธรรม รับสินบน และเบียดเบียนคนยากจนที่ประตูเมืองให้เสียสิทธิ์ ดังนั้นคนฉลาดจึงควรนิ่งเงียบในเวลานั้น เพราะเป็นเวลาที่ชั่วร้าย จงแสวงหาความดี อย่าแสวงหาความชั่ว เพื่อเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่ และพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งกองทัพ จะทรงอยู่กับเจ้า ดังที่เจ้าได้กล่าวไว้แล้ว อามอส 5:12-14

และพระวจนะของพระเจ้ามาถึงโยนาห์เป็นครั้งที่สองตรัสว่า จงลุกขึ้นไปที่เมืองนีเนเวห์ เมืองใหญ่แห่งนั้น และประกาศข่าวประเสริฐตามที่เราได้สั่งเจ้าไว้แก่ชาวเมืองนั้น โยนาห์ 3:1-2

ฉะนั้นพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด เราวางแผนร้ายต่อตระกูลนี้ ซึ่งเจ้าทั้งหลายจะต้องไม่หนีพ้น และอย่าได้เย่อหยิ่ง เพราะเวลานี้เป็นเวลาแห่งความชั่วร้าย (มีคาห์ 2:3)

แล้วพวกเขาจะร้องขอต่อพระเจ้า แต่พระองค์จะไม่ทรงฟังพวกเขา พระองค์จะทรงซ่อนพระพักตร์จากพวกเขาในเวลานั้น เพราะพวกเขาประพฤติไม่ดี (มีคาห์ 3:4)

พวกเจ้าคิดจะต่อต้านพระเจ้าอย่างไร? พระองค์จะทรงทำลายล้างทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง ความทุกข์ยากจะไม่เกิดขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง นาฮูม 1:9

เพราะนิมิตนั้นยังคงมีอยู่ตามเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะปรากฏออกมา และจะไม่เป็นเท็จ แม้ว่ามันจะล่าช้า จงรอคอยมัน เพราะมันจะมาอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ฮาบาคุก 2:3

และในเวลานั้น เราจะค้นกรุงเยรูซาเล็มด้วยตะเกียง และลงโทษคนเหล่านั้นที่ตั้งมั่นอยู่ในความชั่วร้าย คือคนที่คิดในใจว่า พระเจ้าจะไม่ทรงกระทำความดี และจะไม่ทรงกระทำความชั่ว (เศฟานิยาห์ 1:12)

ดูเถิด ในเวลานั้นเราจะทำลายทุกสิ่งที่ทำให้เจ้าทุกข์ยาก และเราจะช่วยผู้ที่อ่อนแอ และรวบรวมผู้ที่ถูกขับไล่ออกไป และเราจะให้พวกเขาได้รับคำสรรเสริญและชื่อเสียงในทุกแผ่นดินที่พวกเขาถูกทำให้ต้องอับอาย ในเวลานั้นเราจะนำเจ้ากลับมาอีกครั้ง ในเวลาที่เราจะรวบรวมเจ้า เพราะเราจะทำให้เจ้ามีชื่อเสียงและเป็นที่สรรเสริญท่ามกลางชนชาติทั้งปวงในโลก เมื่อเราปลดปล่อยเจ้าจากการเป็นเชลยต่อหน้าต่อตาเจ้า พระยาห์เวห์ตรัสว่า เศฟานิยาห์ 3:19-20

พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า “คนเหล่านี้พูดว่า เวลายังไม่มาถึง เวลาที่จะสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์” แล้วพระวจนะของพระยาห์เวห์ก็มาถึงโดยฮักไกผู้เผยพระวจนะว่า “ถึงเวลาแล้วหรือที่พวกเจ้าจะอาศัยอยู่ในบ้านที่มีหลังคา แต่พระวิหารนี้กลับถูกทิ้งร้าง?” ฉะนั้นพระยาห์เวห์จอมทัพจึงตรัสว่า “จงพิจารณาดูทางของพวกเจ้าเถิด” ฮักไก 1:2-4

และเราจะตำหนิผู้ทำลายเพื่อเห็นแก่เจ้า และเขาจะไม่ทำลายผลผลิตในไร่นาของเจ้า และเถาองุ่นของเจ้าจะไม่ร่วงโรยก่อนเวลาอันควรในทุ่งนา พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า (มาลาคี 3:11)

พระวรสารและกิจการ

นับจากนั้นมา พระเยซูจึงเริ่มเทศนาสั่งสอนและตรัสว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์ใกล้เข้ามาแล้ว” มัทธิว 4:17

พวกท่านได้ยินมาแล้วว่า คนสมัยก่อนพูดว่า “อย่าฆ่าคน และผู้ใดฆ่าคน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษา” แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า “ผู้ใดโกรธพี่น้องของตนโดยไม่มีเหตุ ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษา” และผู้ใดกล่าวแก่พี่น้องของตนว่า “ราคา” ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษโดยสภา และผู้ใดกล่าวว่า “เจ้าคนโง่” ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษด้วยไฟนรก ฉะนั้น ถ้าท่านนำของถวายมาที่แท่นบูชา และที่นั่นท่านนึกขึ้นได้ว่าพี่น้องของท่านมีเรื่องขัดแย้งกับท่าน จงวางของถวายไว้ที่แท่นบูชา แล้วไปก่อน จงไปคืนดีกับพี่น้องของท่านเสียก่อน แล้วจึงกลับมาถวายของถวาย จงตกลงกับศัตรูของท่านโดยเร็ว ขณะที่ท่านกำลังเดินทางอยู่กับเขา เกรงว่าศัตรูจะส่งท่านไปให้ผู้พิพากษา และผู้พิพากษาจะส่งท่านไปให้เจ้าหน้าที่ และท่านจะถูกจำคุก เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า เจ้าจะออกมาไม่ได้จนกว่าจะจ่ายหนี้ทั้งหมดครบถ้วน เจ้าทั้งหลายได้ยินมาแล้วว่าคนสมัยก่อนกล่าวว่า “อย่าล่วงประเวณี” แต่เราบอกเจ้าทั้งหลายว่า ผู้ใดมองดูหญิงใดด้วยใจปรารถนา ก็ได้ล่วงประเวณีกับนางในใจแล้ว และถ้าตาข้างขวาของเจ้าทำให้เจ้าทำบาป จงถอนมันออกเสียและโยนทิ้งไป เพราะเป็นการดีกว่าที่อวัยวะส่วนหนึ่งของเจ้าจะพินาศไป ดีกว่าที่ร่างกายทั้งหมดของเจ้าจะถูกโยนลงไปในนรก และถ้ามือข้างขวาของเจ้าทำให้เจ้าทำบาป จงตัดมันออกเสียและโยนทิ้งไป เพราะเป็นการดีกว่าที่อวัยวะส่วนหนึ่งของเจ้าจะพินาศไป ดีกว่าที่ร่างกายทั้งหมดของเจ้าจะถูกโยนลงไปในนรก มีคำกล่าวว่า “ผู้ใดหย่าภรรยาของตน จงให้หนังสือหย่าแก่ภรรยานั้น” แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดหย่าภรรยาของตน เว้นแต่เพราะเหตุการล่วงประเวณี ผู้นั้นก็ทำให้ภรรยาของตนกระทำผิดประเวณี และผู้ใดแต่งงานกับหญิงที่หย่าแล้ว ผู้นั้นก็กระทำผิดประเวณีเช่นกัน อีกทั้งท่านทั้งหลายก็ได้ยินมาแล้วว่า คนสมัยก่อนกล่าวว่า “อย่าสาบานผิดคำ แต่จงปฏิบัติตามคำสาบานของท่านต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า” แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่าสาบานเลย ไม่ว่าจะเป็นโดยสวรรค์ เพราะสวรรค์เป็นพระที่นั่งของพระเจ้า หรือโดยแผ่นดินโลก เพราะแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระองค์ หรือโดยเยรูซาเล็ม เพราะเยรูซาเล็มเป็นเมืองของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และอย่าสาบานโดยศีรษะของท่าน เพราะท่านไม่สามารถทำให้ผมสักเส้นหนึ่งเป็นสีขาวหรือสีดำได้ แต่จงให้คำพูดของท่านเป็นเพียง ‘ใช่ ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่ ไม่ใช่’ เพราะสิ่งใดที่เกินกว่าสองอย่างนี้ ย่อมเป็นความชั่วร้าย พวกท่านได้ยินมาแล้วว่ามีคำกล่าวว่า “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” แต่เราบอกพวกท่านว่า อย่าต่อต้านการกระทำชั่วร้าย แต่ถ้าผู้ใดตบหน้าท่านข้างขวา จงหันหน้าอีกข้างให้เขาด้วย และถ้าผู้ใดฟ้องร้องท่านในศาลและเอาเสื้อคลุมของท่านไป จงให้เสื้อคลุมตัวนอกของท่านแก่เขาด้วย และถ้าผู้ใดบังคับให้ท่านเดินไปหนึ่งไมล์ จงเดินไปกับเขาอีกสองไมล์ จงให้แก่ผู้ที่ขอจากท่าน และอย่าปฏิเสธผู้ที่ต้องการยืมจากท่าน พวกท่านได้ยินมาแล้วว่ามีคำกล่าวว่า “จงรักเพื่อนบ้านและเกลียดศัตรู” แต่เราบอกพวกท่านว่า จงรักศัตรูของพวกท่าน จงอวยพรแก่ผู้ที่สาปแช่งพวกท่าน จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังพวกท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ทำร้ายและข่มเหงพวกท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ เพราะพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ขึ้นส่องสว่างแก่คนชั่วและคนดี และทรงให้ฝน

ตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม เพราะถ้าท่านรักเฉพาะคนที่รักท่าน ท่านจะได้รางวัลอะไรเล่า? แม้แต่คนเก็บภาษีก็ยังทำเช่นนั้นไม่ใช่หรือ? และถ้าท่านทักทายเฉพาะพี่น้องของท่าน ท่านทำมากกว่าคนอื่นอย่างไร? แม้แต่คนเก็บภาษีก็ยังทำเช่นนั้นไม่ใช่หรือ? เพราะฉะนั้นจงเป็นคนดีพร้อมเหมือนอย่างพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ทรงเป็นคนดีพร้อม มัทธิว 5:21-48

และในเช้าวันรุ่งขึ้น อากาศจะเลวร้ายในวันนี้ เพราะท้องฟ้าเป็นสีแดงและมืดครึ้ม โอ พวกคนหน้าซื่อใจคดเอ๋ย พวกเจ้าสามารถมองเห็นสภาพของท้องฟ้าได้ แต่พวกเจ้ามองไม่เห็นสัญญาณแห่งยุคสมัยหรือ? มัทธิว 16:3

แล้วเปโตรก็มาหาพระองค์และทูลถามว่า “พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าควรยกโทษให้พี่น้องของข้าพเจ้าที่ทำผิดต่อข้าพเจ้ากี่ครั้ง? ถึงเจ็ดครั้งหรือ?” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราไม่ได้บอกเจ้าว่าถึงเจ็ดครั้ง แต่บอกถึงเจ็ดสิบเจ็ดครั้ง” มัทธิว 18:21-22

และพระองค์ตรัสว่า จงเข้าไปในเมืองหาคนคนนั้น แล้วบอกเขาว่า พระอาจารย์ตรัสว่า เวลาของเราใกล้เข้ามาแล้ว เราจะฉลองเทศกาลปัสคาที่บ้านของท่านกับเหล่าสาวกของเรา มัทธิว 26:18

และตรัสว่า “เวลาได้มาถึงแล้ว และราชอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ” มาระโก 1:15

แล้วเปโตรก็เริ่มกล่าวแก่พระองค์ว่า “ดูเถิด พวกเราได้ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อติดตามพระองค์แล้ว” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ใดละทิ้งบ้านเรือน พี่น้อง บิดา มารดา ภรรยา บุตร หรือที่ดิน เพื่อเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐของเรา แล้วเขาจะได้รับคืนร้อยเท่าในเวลานี้ คือบ้านเรือน พี่น้อง มารดา บุตร และที่ดิน พร้อมทั้งถูกข่มเหง และในโลกหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร์ แต่หลายคนที่อยู่เป็นคนแรกจะเป็นคนสุดท้าย และคนสุดท้ายจะเป็นคนแรก” มาระโก 10:28-31

เพราะในวันเหล่านั้นจะเกิดความทุกข์ยากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่เริ่มทรงสร้างโลกจนถึงเวลานี้ และจะไม่มีอีก จงระวัง จงเฝ้ารอและอธิษฐาน เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไร มาระโก 13:19,33

จงระวังตัวให้ดี ถ้าพี่น้องของท่านทำผิดต่อท่าน จงตักเตือนเขา และถ้าเขากลับใจ จงให้อภัยเขา และถ้าเขาทำผิดต่อท่านเจ็ดครั้งในวันเดียว และกลับใจมาหาท่านเจ็ดครั้งในวันเดียว โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้ากลับใจแล้ว” ท่านจงให้อภัยเขาเถิด ลูกา 17:3-4

แล้วเปโตรก็กล่าวว่า “ดูเถิด พวกเราได้ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อติดตามพระองค์” พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า ไม่มีผู้ใดที่ละทิ้งบ้านเรือน บิดามารดา พี่น้อง ภรรยา หรือบุตร เพื่อเห็นแก่ราชอาณาจักรของพระเจ้า ที่จะไม่ได้รับพรมากมายหลายเท่าในเวลานี้ และในโลกหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร์” แล้วพระองค์จึงทรงเรียกสาวกสิบสองคนมาและตรัสกับพวกเขาว่า “ดูเถิด เราจะขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม และทุกสิ่งที่เขียนไว้โดยผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับบุตรมนุษย์จะสำเร็จ” ลูกา 18:28-31

และพระองค์ตรัสว่า “จงระวังอย่าให้ถูกหลอกลวง เพราะจะมีคนมากมายมาอ้างนามเรา กล่าวว่า เราคือพระคริสต์ และเวลาใกล้เข้ามาแล้ว ฉะนั้นอย่าไปตามพวกเขาเลย” ลูกา 21:8

และพวกเขาจะล้มตายด้วยคมดาบ และจะถูกจับไปเป็นเชลยในทุกประเทศ และเยรูซาเล็มจะถูกเหยียบย่ำโดยชนต่างชาติ จนกว่ายุคของชนต่างชาติจะครบถ้วน ลูกา 21:24

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราอยู่กับเจ้ามานานแล้ว แต่เจ้ายังไม่รู้จักเราอีกหรือ ฟิลิป? ผู้ใดเห็นเราก็เห็นพระบิดาแล้ว แล้วเจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า ‘ขอทรงแสดงพระบิดาให้เราเห็น’?” ยอห์น 14:9

เราได้บอกเรื่องเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะไม่สะดุด พวกเขาจะขับไล่ท่านออกจากธรรมศาลา และเวลาจะมาถึง ผู้ใดฆ่าท่านก็จะคิดว่าตนได้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และพวกเขาจะทำสิ่งเหล่านี้แก่ท่าน เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระบิดาและไม่รู้จักเรา แต่เราได้บอกเรื่องเหล่านี้แก่ท่าน เพื่อว่าเมื่อถึงเวลานั้น ท่านจะได้ระลึกว่าเราได้บอกท่านไว้แล้ว และเราไม่ได้บอกเรื่องเหล่านี้แก่ท่านตั้งแต่แรก เพราะเราอยู่กับท่าน ยอห์น 16:1-4

เราได้กล่าวเรื่องเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลายด้วยคำอุปมา แต่เวลาจะมาถึง เมื่อเราจะไม่พูดกับท่านทั้งหลายด้วยคำอุปมาอีกต่อไป แต่เราจะแสดงให้ท่านทั้งหลายเห็นถึงพระบิดาอย่างชัดเจน ยอห์น 16:25

พระองค์ตรัสถามเปโตรเป็นครั้งที่สองว่า “ซีโมน บุตรของโยนาห์เอ๋ย เจ้า รัก เรา หรือ?” เปโตรตอบว่า “ใช่ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์จึงตรัสว่า “จงเลี้ยงแกะของเรา” พระองค์ตรัสถามเปโตรเป็นครั้งที่สามว่า “ซีโมน บุตรของโยนาห์เอ๋ย เจ้า รัก เรา หรือ?” เปโตรเสียใจเพราะพระองค์ตรัสถามเขาเป็นครั้งที่สามว่า “เจ้า รัก เรา หรือ?” เปโตรจึงตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระเยซูจึงตรัสว่า “จงเลี้ยงแกะของเรา” (ยอห์น 21:16-17)

เมื่อพวกเขามารวมกัน พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า พระองค์จะทรงฟื้นฟูราชอาณาจักรให้แก่อิสราเอลในเวลานี้หรือ?” พระองค์จึงตรัสตอบว่า “ไม่ใช่หน้าที่ของพวกเจ้าที่จะรู้เวลาหรือฤดูกาล ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ในอำนาจของพระองค์เอง” (กิจการ 1:6-7)

ฉะนั้นจงกลับใจเสียใหม่ และหันมาหาพระเจ้า เพื่อบาปของท่านจะได้รับการลบล้างไป เมื่อถึงเวลาแห่งการฟื้นฟูซึ่งมาจากพระพักตร์ของพระเจ้า และพระองค์จะทรงส่งพระเยซูคริสต์มา ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการประกาศแก่ท่านทั้งหลายแล้ว สวรรค์จะต้องรับพระองค์ไว้จนถึงเวลาแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่ง ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระวจนะผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่เริ่มโลกมา (กิจการ 3:19-21)

แต่เมื่อถึงเวลาที่พระสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงสาบานไว้กับอับราฮัมใกล้เข้ามา ประชากรในอียิปต์ก็เพิ่มจำนวนขึ้น (กิจการ 7:17)

และเสียงนั้นได้กล่าวแก่เขาอีกครั้งหนึ่งว่า “สิ่งใดที่พระเจ้าทรงชำระแล้ว อย่าเรียกสิ่งนั้นว่าของสามัญ” (กิจการ 10:15)

พวกเขาจึงอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน และกล่าวอย่างกล้าหาญในพระเจ้า ซึ่งเป็นพยานถึงพระวจนะแห่งพระคุณของพระองค์ และทรงประทานหมายสำคัญและอัศจรรย์ให้เกิดขึ้นโดยมือของพวกเขา (กิจการ 14:3)

และพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติจากเลือดเดียวกัน เพื่อให้อาศัยอยู่ทั่วพื้นโลก และพระองค์ทรงกำหนดเวลาที่ทรงแต่งตั้งไว้ล่วงหน้า และขอบเขตที่อยู่อาศัยของพวกเขา และในสมัยแห่งความไม่รู้ พระเจ้าทรงมองข้ามไป แต่บัดนี้พระองค์ทรงบัญชาให้มนุษย์ทุกคนทุกแห่งหนกลับใจเสียใหม่ (กิจการ 17:26,30)

และหลังจากที่ท่านอยู่ที่นั่นสักพักหนึ่ง ท่านก็จากไป และเสด็จไปทั่วแคว้นกาลาเทียและฟรีเกีย เพื่อเสริมสร้างกำลังใจแก่บรรดาสาวกทั้งหลาย (กิจการ 18:23)

และขณะที่เขาอธิบายถึงความชอบธรรม การรู้จักควบคุมตนเอง และการพิพากษาที่จะมาถึง เฟลิกซ์ก็ตัวสั่นและตอบว่า “จงไปเถิด ในเวลานี้ เมื่อใดที่ฉันมีโอกาสเหมาะสม ฉันจะเรียกเจ้ามาพบอีก” (กิจการ 24:25)

จดหมาย

เพราะเมื่อเรายังอ่อนแออยู่ พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม (โรม 5:6)

เพราะข้าพเจ้าคิดว่าความทุกข์ยากในปัจจุบันนี้ไม่ควรนำมาเปรียบเทียบกับสง่าราศีที่จะปรากฏในตัวเรา (โรม 8:18)

ถึงกระนั้น ในเวลานี้ก็ยังมีคนกลุ่มหนึ่งที่หลงเหลืออยู่ตามการทรงเลือกแห่งพระคุณ (โรม 11:5)

และด้วยความรู้ที่ว่า บัดนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะตื่นจากหลับใหลเสียที เพราะบัดนี้ความรอดของเราใกล้เข้ามาแล้วกว่าเมื่อครั้งที่เราเชื่อ (โรม 13:11)

ฉะนั้นอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนเวลา จนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับในความมืด และจะทรงเปิดเผยให้เห็นแผนการในใจของมนุษย์ แล้วทุกคนก็จะได้รับคำสรรเสริญจากพระเจ้า 1 โครินธ์ 4:5

(เพราะพระองค์ตรัสว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าในเวลาที่เหมาะสม และในวันแห่งความรอดเราได้ช่วยเจ้าแล้ว ดูเถิด บัดนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมแล้ว ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอดแล้ว) 2 โครินธ์ 6:2

แต่โดยความเสมอภาค เพื่อว่าในเวลานี้ความอุดมสมบูรณ์ของท่านจะเป็นเครื่องสนองความขาดแคลนของเขา และความอุดมสมบูรณ์ของพวกเขาก็จะเป็นเครื่องสนองความขาดแคลนของท่านด้วย เพื่อให้เกิดความเสมอภาค (2 โครินธ์ 8:14)

บัดนี้ ข้าพเจ้ากล่าวว่า ทายาทนั้น ตราบใดที่เขายังเป็นเด็ก ก็ไม่ต่างอะไรจากคนรับใช้ แม้ว่าเขาจะเป็นเจ้าของทุกสิ่งก็ตาม แต่เขาอยู่ภายใต้ครูและผู้ปกครองจนกว่าจะถึงเวลาที่บิดากำหนดไว้
แม้กระนั้น เมื่อเรายังเป็นเด็ก เราก็ตกอยู่ภายใต้พันธนาการของโลกนี้ แต่เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้แล้ว พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาบังเกิดจากหญิงคนหนึ่ง บังเกิดอยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ เพื่อไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ เพื่อเราจะได้รับการรับเป็นบุตรบุญธรรม (กาลาเทีย 4:1-5)

เพื่อว่าในยุคแห่งความสมบูรณ์ของพระเจ้า พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งไว้ในพระคริสต์เป็นหนึ่งเดียว ทั้งสิ่งที่มีอยู่ในสวรรค์และสิ่งที่มีอยู่ในโลก คือในพระองค์ (เอเฟซัส 1:10)

จงใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เพราะวันเวลาเหล่านั้นชั่วร้าย (เอเฟซัส 5:16)

จงดำเนินชีวิตอย่างมีสติปัญญาต่อคนภายนอก จงใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด โคโลสี 4:5

พระวิญญาณตรัสอย่างชัดเจนว่า ในสมัยสุดท้ายบางคนจะละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อวิญญาณล่อลวงและคำสอนของปีศาจ 1 ทิโมธี 4:1

จงรู้ไว้ด้วยว่า ในวันสุดท้ายจะมีภัยพิบัติเกิดขึ้น 2 ทิโมธี 3:1

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอสั่งท่านต่อหน้าพระเจ้าและพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงพิพากษาคนเป็นและคนตายเมื่อพระองค์ทรงปรากฏและเมื่อราชอาณาจักรของพระองค์มาถึง จงประกาศพระวจนะ จงกระทำการทันทีทั้งในเวลาที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม จงตักเตือน ตำหนิ และให้กำลังใจด้วยความอดทนและคำสอนทุกประการ
เพราะเวลาจะมาถึงเมื่อพวกเขาจะไม่ทนต่อคำสอนที่ถูกต้อง แต่จะแสวงหาครูบาอาจารย์ตามตัณหาของตน
เพราะหูของพวกเขามีความคัน และพวกเขาจะหันเหหูของพวกเขาจากความจริงและหันไปหาเรื่องเล่าปรัมปรา 2 ทิโมธี 4:1-4

แต่พระองค์ทรงสำแดงพระวจนะของพระองค์ในเวลาอันควรโดยการประกาศ ซึ่งเป็นสิ่งที่มอบหมายให้แก่ข้าพเจ้าตามพระบัญชาของพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา (ทิตัส 1:3)

พระเจ้าผู้ทรงตรัสกับบรรพบุรุษในอดีตด้วยวิธีการต่างๆ นานา โดยทางบรรดาผู้เผยพระวจนะ (ฮีบรู 1:1)

ฉะนั้นเราจึงควรเอาใจใส่สิ่งที่เราได้ยินมาอย่างถี่ถ้วนยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เราละเลยหรือหลงลืมไป (ฮีบรู 2:1)

พระองค์ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้อีก โดยตรัสไว้ในบทเพลงของดาวิดว่า “วันนี้ หลังจากเวลาอันยาวนาน” ดังที่กล่าวไว้ว่า “วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าทำให้ใจของท่านแข็งกระด้าง” ฮีบรู 4:7

ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาทูลต่อพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้าหาญ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและพบพระคุณที่จะช่วยเราในยามที่ต้องการ (ฮีบรู 4:16)

เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ชีวิตของท่านคืออะไร? ก็เหมือนไอน้ำที่ปรากฏอยู่ชั่วครู่แล้วก็หายไป ยากอบ 4:14

ขอสรรเสริญพระเจ้าและพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ทรงบังเกิดใหม่ให้เราโดยพระเมตตาอันล้นเหลือ เพื่อให้เรามีความหวังอันมีชีวิตชีวาโดยการฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับมรดกที่ไม่เสื่อมสลาย ไม่แปดเปื้อน และไม่จางหายไป ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ในสวรรค์สำหรับท่านทั้งหลาย ผู้ซึ่งได้รับการปกป้องโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าโดยความเชื่อ เพื่อความรอดที่จะทรงสำแดงในเวลาสุดท้าย 1 เปโตร 1:3-5

เพราะว่าท่านทั้งหลายรู้แล้วว่า ท่านไม่ได้ถูกไถ่ด้วยสิ่งของที่เสื่อมสลายได้ เช่น เงินและทองคำ ซึ่งได้มาจากการประพฤติที่ไร้สาระตามประเพณีของบรรพบุรุษ แต่ถูกไถ่ด้วยพระโลหิตอันประเสริฐของพระคริสต์ ดุจดั่งลูกแกะที่ไม่มีตำหนิและไม่มีมลทิน ผู้ทรงถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการสร้างโลก แต่ได้ทรงสำแดงพระองค์เองในยุคสุดท้ายนี้เพื่อท่านทั้งหลาย ผู้ซึ่งเชื่อในพระเจ้าโดยพระองค์ ผู้ทรงทำให้พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายและประทานพระสิริแก่พระองค์ เพื่อความเชื่อและความหวังของท่านทั้งหลายจะอยู่ในพระเจ้า 1 เปโตร 1:18-21

แต่พวกท่านเป็นชนชาติที่ทรงเลือกสรร เป็นปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติพิเศษ เพื่อท่านจะได้ประกาศพระเกียรติพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านออกจากความมืดมาสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์ ซึ่งในอดีตท่านไม่ใช่ชนชาติ แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว ซึ่งในอดีตไม่ได้รับพระเมตตา แต่บัดนี้ได้รับพระเมตตาแล้ว 1 เปโตร 2:9-10

อย่าให้การประดับประดาของเธอเป็นการประดับประดาภายนอก เช่น การถักผม การสวมเครื่องประดับทองคำ หรือการสวมเสื้อผ้า แต่จงให้เป็นการประดับประดาภายในจิตใจ ในสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย คือเครื่องประดับแห่งจิตใจที่อ่อนโยนและสงบ ซึ่งมีค่ามากในสายพระเนตรของพระเจ้า เพราะในสมัยก่อนนั้น สตรีผู้บริสุทธิ์ที่วางใจในพระเจ้าก็ประดับประดาตนเองเช่นนี้ โดยอยู่ภายใต้การปกครองของสามีของตน เช่นเดียวกับซาราห์ที่เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกเขาว่าเจ้านาย พวกท่านก็เป็นธิดาของซาราห์ ตราบใดที่พวกท่านประพฤติดีและไม่หวาดกลัวด้วยความประหลาดใจใดๆ 1 เปโตร 3:3-6

เพราะฉะนั้น ในเมื่อพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อเราในร่างกาย จงเตรียมตัวด้วยใจเดียวกันเถิด เพราะผู้ที่ทนทุกข์ในร่างกายก็พ้นจากบาปแล้ว เพื่อเขาจะไม่ดำเนินชีวิตที่เหลืออยู่ในร่างกายเพื่อตัณหาของมนุษย์ แต่เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้า เพราะเวลาที่ผ่านมาในชีวิตของเรานั้นเพียงพอแล้วที่เราได้กระทำตามความประสงค์ของคนต่างชาติ เมื่อเราดำเนินชีวิตในความลามก ตัณหา การดื่มสุรามากเกินไป การสนุกสนาน การจัดงานเลี้ยง และการบูรูปเคารพที่น่ารังเกียจ (1 เปโตร 4:1-3)

เพราะถึงเวลาแล้วที่การพิพากษาจะต้องเริ่มต้นที่บ้านของพระเจ้า และถ้าหากการพิพากษาเริ่มต้นที่พวกเราก่อนแล้ว คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร? 1 เปโตร 4:17

จงถ่อมตัวลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงยกท่านขึ้นในเวลาอันสมควร จงมอบความกังวลใจทั้งหมดของท่านไว้กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงห่วงใยท่าน 1 เปโตร 5:6-7

ลูกเอ๋ย นี่เป็นเวลาสุดท้ายแล้ว และดังที่พวกท่านได้ยินมาแล้วว่าปฏิปักษ์พระคริสต์จะมา แม้บัดนี้ก็มีผู้ปฏิปักษ์พระคริสต์มากมายแล้ว ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าเป็นเวลาสุดท้ายแล้ว 1 ยอห์น 2:18

พวกเขาบอกท่านว่าในสมัยสุดท้ายจะมีคนเยาะเย้ย ซึ่งจะดำเนินชีวิตตามตัณหาอันชั่วร้ายของตนเอง ยูดา 1:18

วิวรณ์

ผู้ใดอ่านและฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และปฏิบัติตามข้อความที่เขียนไว้ในนั้น ผู้นั้นก็เป็นผู้ได้รับพร เพราะเวลาแห่งการพิพากษาใกล้เข้ามาแล้ว (วิวรณ์ 1:3)

และสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิจ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และสรรพสิ่งในนั้น รวมทั้งแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้น รวมทั้งทะเลและสรรพสิ่งในนั้น ว่าจะไม่มีเวลาอีกต่อไป (วิวรณ์ 10:6)

ฉะนั้นจงชื่นชมยินดีเถิด สวรรค์ทั้งหลาย และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์นั้น วิบัติแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินและในทะเล! เพราะมารได้ลงมาหาพวกเจ้าแล้ว ด้วยความโกรธแค้นอย่างใหญ่หลวง เพราะมันรู้ว่ามันมีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ววิวรณ์ 12:12

และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหาร ร้องเสียงดังแก่พระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆว่า “จงใช้เคียวเกี่ยวเก็บเกี่ยวเถิด เพราะถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะเก็บเกี่ยว เพราะพืชผลในแผ่นดินสุกงอมแล้ว” (วิวรณ์ 14:15)

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าปิดผนึกคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้เลย เพราะเวลาใกล้เข้ามาแล้ว (วิวรณ์ 22:10)

คัมภีร์นอกสารบบ

และเพื่อทรงเปิดเผยแสงสว่างแก่เราในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และประทานอาหารแก่เราในเวลาที่เราตกเป็นทาส 1 เอสดราส 8:79

และเมื่อเวลาผ่านไป เจ้าได้นำอุทกภัยมาทำลายล้างผู้ที่อาศัยอยู่ในโลก 2 เอสดราส 3:9

และไม่อาจเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่ทรงสัญญาไว้แก่คนชอบธรรมในอนาคตได้ เพราะโลกนี้เต็มไปด้วยความอยุติธรรมและความอ่อนแอ เพราะเมล็ดแห่งความชั่วร้ายได้ถูกหว่านลงในใจของอาดัมตั้งแต่แรกเริ่ม และ

มันได้ก่อให้เกิดความชั่วร้ายมากมายเพียงใดจนถึงเวลานี้? และมันจะก่อให้เกิดความชั่วร้ายอีกมากมายเพียงใดจนกว่าจะถึงเวลาเก็บเกี่ยว? 2 เอสดราส 4:27,30

เพราะว่าสวรรค์เปิดออกให้แก่ท่าน ต้นไม้แห่งชีวิตถูกปลูกไว้แล้ว เวลาที่จะมาถึงถูกเตรียมไว้แล้ว ความอุดมสมบูรณ์ถูกจัดเตรียมไว้แล้ว เมืองหนึ่งถูกสร้างขึ้นแล้ว และการพักผ่อนก็มีให้แล้ว ยิ่งกว่านั้น ความดีและสติปัญญาอันสมบูรณ์ก็มาถึงแล้ว 2 เอสดราส 8:52

แล้วท่านก็ตอบข้าพเจ้าว่า “จงสังเกตเวลาให้ดี และเมื่อเจ้าเห็นสัญญาณบางส่วนที่ผ่านมา ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกเจ้าไว้ก่อนหน้านี้แล้ว เจ้าก็จะเข้าใจว่า เป็นเวลาเดียวกันกับที่พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมเยียนโลกที่พระองค์ทรงสร้าง” 2 เอสดราส 9:1-2

และท่านตอบข้าพเจ้าว่า “พืชในทุ่งนาเป็นอย่างไร เมล็ดพืชก็เป็นเช่นนั้น ดอกไม้เป็นอย่างไร สีสันก็เป็นเช่นนั้น คนงานเป็นอย่างไร งานก็เป็นเช่นนั้น และชาวนาเป็นอย่างไร การทำสวนของเขาก็เป็นเช่นนั้น เพราะในสมัยนั้นเป็นยุคของโลก” 2 เอสดราส 9:17

พระผู้สูงสุดทรงทอดพระเนตรเห็นยุคสมัยแห่งความเย่อหยิ่ง และดูเถิด ยุคสมัยเหล่านั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว และพระประสงค์อันน่ารังเกียจของพระองค์ก็สำเร็จแล้ว 2 เอสดราส 11:44

และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เช่นเดียวกับที่เจ้าไม่สามารถค้นหาหรือรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่ในทะเลลึกได้ฉันใด ไม่มีใครบนโลกนี้จะเห็นบุตรของเราหรือบรรดาผู้ที่อยู่กับพระองค์ได้ นอกจากในเวลากลางวัน” 2 เอสดราส 13:52

และเนื่องจากพระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เที่ยงธรรม พระองค์จึงทรงเอาสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ท่านคืนในเวลาที่เหมาะสม 2 เอสดราส 14:32

จงไปเมืองมีเดียเถิด ลูกเอ๋ย เพราะข้าพเจ้าเชื่ออย่างแน่นอนในสิ่งต่างๆ ที่โยนาห์ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้เกี่ยวกับเมืองนีเนเวห์ ว่าเมืองนั้นจะถูกทำลาย และความสงบสุขจะอยู่ในมีเดียชั่วคราว และพี่น้องของเราจะกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดินจากแผ่นดินที่ดีนั้น และเยรูซาเล็มจะรกร้างว่างเปล่า และพระวิหารของพระเจ้าในนั้นจะถูกเผา และจะรกร้างว่างเปล่าชั่วคราว แล้วพระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขาอีกครั้ง และทรงนำพวกเขากลับเข้ามาในแผ่นดินนั้น ที่ซึ่งพวกเขาจะสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ แต่จะไม่เหมือนกับพระวิหารแรก จนกว่าเวลาแห่งยุคนั้นจะครบถ้วน และหลังจากนั้นพวกเขาจะกลับมาจากทุกสถานที่ที่พวกเขาถูกจับเป็นเชลย และสร้างเยรูซาเล็มขึ้นใหม่อย่างรุ่งเรือง และพระวิหารของพระเจ้าจะถูกสร้างขึ้นในนั้นตลอดไป ด้วยอาคารที่รุ่งเรืองดังที่บรรดาผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ โทบิต 14:4-5

เพราะบัดนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะช่วยเหลือมรดกของเจ้า และดำเนินกิจการของเจ้าเพื่อทำลายศัตรูที่ลุกขึ้นต่อสู้กับเรา หลังจากนั้น ทุกคนก็กลับไปยังมรดกของตน และยูดิธก็ไปที่เบธูเลีย และอาศัยอยู่ในที่ดินของตน และในสมัยของนาง นางก็ได้รับเกียรติในทั่วทั้งแผ่นดิน และไม่มีใครทำให้ชาวอิสราเอลหวาดกลัวอีกเลยในสมัยของยูดิธ และแม้หลังจากที่นางเสียชีวิตไปนานแล้วก็ตาม ยูดิธ 13:5,21,25

เครื่องบูชาทั้งปวงก็น้อยเกินไปที่จะเป็นเครื่องหอมสำหรับพระองค์ และไขมันทั้งปวงก็ไม่เพียงพอสำหรับเครื่องบูชาเผาของพระองค์ แต่ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าก็ยิ่งใหญ่เสมอไป ยูดิธ 16:16

ข้าแต่พระเจ้า โปรดระลึกถึงพระองค์ในยามทุกข์ยากของเรา และโปรดประทานความกล้าหาญแก่ข้าพระองค์ ข้าแต่พระราชาแห่งประชาชาติ และพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งปวง (เพิ่มเติมจากเอสเธอร์ 14:12)

และในครรภ์ของมารดาข้าพเจ้านั้น ได้ก่อร่างเป็นเนื้อหนังในเวลาสิบเดือน โดยถูกอัดแน่นด้วยเลือด ของเชื้ออสุจิของมนุษย์ และความสุขที่มาพร้อมกับการนอนหลับ (ปัญญาของโซโลมอน 7:2)

ถ้าผู้ใดปรารถนาประสบการณ์มากมาย นางย่อมรู้เรื่องราวในอดีต และคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง นางย่อมรู้ความหมายแฝงของถ้อยคำ และสามารถอธิบายประโยคที่คลุมเครือได้ นางย่อมมองเห็นลางบอกเหตุและอัศจรรย์ และเหตุการณ์ต่างๆ ในฤดูกาลและเวลาต่างๆ (ปัญญาของโซโลมอน 8:8)

ขอทรงประทานปัญญาแก่ข้าพระองค์ ผู้ซึ่งสถิตอยู่ข้างพระที่นั่งของพระองค์ และอย่าทรงปฏิเสธข้าพระองค์จากหมู่บุตรของพระองค์ เพราะข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นบุตรของหญิงรับใช้ของพระองค์ เป็นคนอ่อนแอ อายุยังน้อย และยังเด็กเกินกว่าจะเข้าใจการพิพากษาและกฎหมาย ถึงแม้ว่ามนุษย์จะสมบูรณ์ที่สุดในบรรดาบุตรมนุษย์ แต่ถ้าปัญญาของพระองค์ไม่อยู่กับเขา เขาก็จะไม่มีใครนับถือเลย ปัญญาของโซโลมอน 9:4-6

เพราะพระองค์ทรงสำแดงฤทธิ์เดชได้ทุกเมื่อที่พระองค์ทรงประสงค์ และใครเล่าจะต้านทานอำนาจแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ได้? ปัญญาของโซโลมอน 11:21

เพราะในสมัยก่อนนั้น เมื่อยักษ์ใหญ่ผู้หยิ่งยโสพินาศไป ความหวังของโลกซึ่งอยู่ในการปกครองของพระหัตถ์ของพระองค์ก็รอดพ้นมาได้ในภาชนะที่อ่อนแอ และทิ้งเมล็ดพันธุ์แห่งการสืบเชื้อสายไว้ตลอดทุกยุคทุกสมัย (ปัญญาของโซโลมอน 14:6)

เพราะในทุกสิ่ง โอพระเจ้า พระองค์ทรงยกย่องและถวายเกียรติแก่ประชากรของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงละเลยพวกเขา แต่ทรงช่วยเหลือพวกเขาในทุกเวลาและทุกสถานที่ (ปัญญาของโซโลมอน 19:22)

พระองค์จะทรงซ่อนพระวจนะของพระองค์ไว้ชั่วระยะหนึ่ง แล้วปากของคนจำนวนมากจะประกาศถึงพระปัญญาของพระองค์ ปัญญาจารย์ 1:24

จงตั้งใจให้ถูกต้อง และอดทนอยู่เสมอ และอย่ารีบร้อนในยามทุกข์ยาก ปัญญาจารย์ 2:2

เพราะพระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความสงสารและพระเมตตา ทรงอดทนและทรงเห็นแก่พระทัยอย่างยิ่ง ทรงยกโทษบาปและทรงช่วยกู้ในยามทุกข์ยาก (ปัญญาจารย์ 2:11)

อย่าพยายามเป็นผู้พิพากษา เพราะท่านไม่สามารถขจัดความชั่วร้ายได้ เกรงว่าท่านจะกลัวบุคคลผู้มีอำนาจซึ่งจะเป็นอุปสรรคขัดขวางความเที่ยงธรรมของท่าน (ปัญญาจารย์ 7:6)

อำนาจแห่งแผ่นดินโลกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และในเวลาอันควร พระองค์จะทรงแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมมาปกครองแผ่นดินนั้น (ปัญญาจารย์ 10:4)

อย่าฉลาดเกินไปในการทำกิจการของตน และอย่าโอ้อวดตนเองในยามทุกข์ยาก ปัญญาจารย์ 10:26

พระราชกิจของพระเจ้าได้กระทำในการพิพากษาตั้งแต่ต้น และนับตั้งแต่ที่พระองค์ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น พระองค์ก็ทรงจัดสรรส่วนต่างๆ ของสิ่งเหล่านั้นไว้แล้ว (ปัญญาจารย์ 16:26)

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์จากแผ่นดินโลก และทรงให้เขากลับคืนสู่แผ่นดินโลกอีก พระองค์ทรงประทานวันเวลาอันน้อยนิดและช่วงเวลาสั้นๆ ให้แก่เขา และทรงประทานอำนาจเหนือสิ่งต่างๆ ในนั้นด้วย (ปัญญาจารย์ 17:1-2)

จงถ่อมตนก่อนเจ็บป่วย และในเวลาที่ทำบาปจงสำนึกผิด อย่าให้สิ่งใดมาขัดขวางการชำระคำปฏิญาณให้ทันเวลา และอย่ารอจนถึงความตายจึงค่อยชำระบาป ก่อนอธิษฐานจงเตรียมตัวให้พร้อม และอย่าเป็นเหมือนคนที่ทดลองพระเจ้า จงคิดถึงพระพิโรธที่จะเกิดขึ้นในตอนท้าย และเวลาแห่งการแก้แค้น เมื่อพระองค์จะหันพระพักตร์ไป เมื่อเจ้ามีพอแล้ว จงระลึกถึงเวลาแห่งความหิวโหย และเมื่อเจ้ามั่งคั่ง จงคิดถึงความยากจนและความขัดสน ตั้งแต่เช้าจรดเย็น เวลาเปลี่ยนไป และทุกสิ่งก็เสร็จสิ้นต่อหน้าพระเจ้าอย่างรวดเร็ว คนฉลาดจะเกรงกลัวในทุกสิ่ง และในวันที่ทำบาปเขาจะระวังการกระทำผิด แต่คนโง่จะไม่สังเกตเวลา (ปัญญาจารย์ 18:21-27)

อย่าเล่าเรื่องที่ได้ยินมาให้คนอื่นฟัง แล้วเจ้าจะไม่ได้รับผลร้ายใดๆ ไม่ว่าจะเป็นมิตรหรือศัตรู อย่าพูดถึงชีวิตของผู้อื่น และถ้าเป็นไปได้ อย่าเปิดเผยเรื่องเหล่านั้น เพราะเขาได้ยินและสังเกตเจ้า และเมื่อถึงเวลา เขาจะเกลียดเจ้า (ปัญญาจารย์ 19:7-9)

ความรู้เกี่ยวกับความชั่วร้ายไม่ใช่ปัญญา และคำแนะนำของคนบาปก็ไม่ใช่ความรอบคอบเลย (ปัญญาจารย์ 19:22)

บางคนนิ่งเงียบเพราะไม่อยากตอบคำถาม บางคนนิ่งเงียบเพราะรู้เวลาที่เหมาะสม คนฉลาดจะนิ่งเงียบจนกว่าจะมีโอกาส แต่คนพูดพล่ามและคนโง่จะไม่รู้จักเวลา (ปัญญาจารย์ 20:6-7)

เรื่องราวที่ไม่เหมาะสมกับฤดูกาลเปรียบเสมือนดนตรีในยามโศกเศร้า แต่การเฆี่ยนตีและการแก้ไขด้วยสติปัญญาไม่เคยล้าสมัยเลย (ปัญญาจารย์ 22:6)

ดังเช่นไม้ที่ยึดติดกันอย่างแน่นหนาในอาคารจะไม่มีวันหลุดออกได้ด้วยการสั่นสะเทือน ฉะนั้นจิตใจที่มั่นคงด้วยคำแนะนำที่ดีก็จะไม่หวาดกลัวสิ่งใดเลย ปัญญาจารย์ 22:16

จงซื่อสัตย์ต่อเพื่อนบ้านของเจ้าในยามยากจน เพื่อเจ้าจะได้ชื่นชมยินดีในความเจริญรุ่งเรืองของเขา จงอยู่เคียงข้างเขาในยามทุกข์ยาก เพื่อเจ้าจะได้เป็นทายาทร่วมกับเขาในมรดกของเขา เพราะคนต่ำต้อยไม่ควรถูกดูหมิ่นเสมอไป และคนร่ำรวยที่โง่เขลาไม่ควรได้รับความชื่นชมยินดี (ปัญญาจารย์ 22:23)

พระองค์ทรงเติมเต็มทุกสิ่งด้วยพระปัญญาของพระองค์ เหมือนแม่น้ำฟิซอนและแม่น้ำไทกริสในฤดูผลไม้ใหม่ พระองค์ทรงทำให้ความเข้าใจเจริญงอกงามเหมือนแม่น้ำยูเฟรตีสและแม่น้ำจอร์แดนในฤดูเก็บเกี่ยว พระองค์ทรงทำให้หลักคำสอนแห่งความรู้ปรากฏเหมือนแสงสว่างและเหมือนแม่น้ำเกออนในฤดูเก็บเกี่ยวองุ่น (ปัญญาจารย์ 24:25-27)

ไม่ว่าคนนั้นจะร่ำรวยหรือยากจน ถ้าเขามีใจที่ดีต่อพระเจ้า เขาก็จะชื่นชมยินดีด้วยใบหน้าที่เบิกบานอยู่เสมอ (ปัญญาจารย์ 26:4)

ถ้าเจ้าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ไม่รอบคอบ จงสังเกตเวลา แต่จงอยู่ท่ามกลางผู้มีสติปัญญาอยู่เสมอ ปัญญาจารย์ 27:12

จงให้ยืมแก่เพื่อนบ้านในยามที่เขาเดือดร้อน และจงชำระคืนแก่เพื่อนบ้านในเวลาที่กำหนด จงรักษาสัญญาและประพฤติตนอย่างซื่อสัตย์ แล้วเจ้าจะพบสิ่งที่จำเป็นสำหรับเจ้าเสมอ หลายคนเมื่อได้รับสิ่งของที่ยืมไปแล้ว กลับคิดว่าได้คืนแล้ว และทำให้เพื่อนบ้านเดือดร้อน ทั้งๆ ที่สิ่งที่ช่วยเหลือเขานั้นไม่เพียงพอ จนกว่าจะได้รับคืน เขาก็จะก้มหัวให้เพื่อนบ้าน และจะพูดจาอ่อนน้อมเมื่อได้รับเงินของเพื่อนบ้าน แต่เมื่อถึงเวลาต้องชำระคืน เขากลับยืดเวลาออกไป และพูดจาด้วยความเศร้าโศกและบ่นเรื่องเวลา (ปัญญาจารย์ 29:2-5)

ความอิจฉาและความโกรธทำให้อายุสั้น และความระมัดระวังมากเกินไปทำให้แก่ก่อนวัย (ปัญญาจารย์ 30:24)

อย่าพูดจาพร่ำเพรื่อในที่ที่มีนักดนตรี และอย่าแสดงปัญญาที่ไม่เหมาะสมกับยุคสมัย ปัญญาจารย์ 32:4

เมื่อถึงเวลาที่เจ้าจะสิ้นชีวิตและสิ้นสุดวันเวลาของเจ้า จงแบ่งปันมรดกของเจ้าเถิด (ปัญญาจารย์ 33:23)

ความเมตตามาในเวลาที่ทุกข์ยาก เหมือนเมฆฝนในเวลาที่แห้งแล้ง (ปัญญาจารย์ 35:20)

อย่าให้เวลาผ่านไปเร็ว จงระลึกถึงพันธสัญญา และให้พวกเขาประกาศพระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ ปัญญาจารย์ 36:8

มีเพื่อนคนหนึ่งที่ยินดีในความเจริญรุ่งเรืองของเพื่อน แต่ในยามทุกข์ยากกลับจะต่อต้านเพื่อนนั้น (ปัญญาจารย์ 37:4)

จงเปิดทางให้แพทย์ เพราะพระเจ้าทรงสร้างเขาขึ้นมา อย่าให้เขาจากไปจากเจ้าเลย เพราะเจ้าต้องการเขา จะมีช่วงเวลาหนึ่งที่ความสำเร็จที่ดีอยู่ในมือของพวกเขา เพราะพวกเขาจะอธิษฐานต่อพระเจ้า ขอให้พระองค์ทรงอวยพรสิ่งที่พวกเขามอบให้เพื่อความสะดวกสบายและการรักษาเพื่อยืดอายุขัย (ปัญญาจารย์ 38:12-14)

และไม่มีใครอาจกล่าวว่า นี่คืออะไร? เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะในเวลาที่เหมาะสม พวกเขาทั้งหมดจะถูกค้นหา เมื่อพระองค์ทรงบัญชา น้ำก็กองขึ้นเป็นกอง และเมื่อพระองค์ทรงตรัส น้ำก็ไหลออกมาใส่ภาชนะ (ปัญญาจารย์ 39:17)

มีวิญญาณที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการแก้แค้น ซึ่งในความโกรธแค้นของพวกมันจะลงมือกระทำอย่างสาหัส ในเวลาแห่งความพินาศ พวกมันจะระบายพลังออกมา และระงับความโกรธของผู้ที่สร้างพวกมันขึ้นมา (ปัญญาจารย์ 39:28)

พวกเขาจะชื่นชมยินดีในพระบัญญัติของพระองค์ และพวกเขาจะพร้อมบนโลกเมื่อถึงเวลาที่จำเป็น และเมื่อถึงเวลาของพวกเขา พวกเขาจะไม่ละเมิดพระวจนะของพระองค์ ดังนั้นจึงไม่มีใครพูดได้ว่า สิ่งนี้เลวร้ายกว่าสิ่งนั้น เพราะในที่สุดพวกเขาทั้งหมดจะได้รับการยอมรับอย่างดี (ปัญญาจารย์ 39:31,34)

พี่น้องและความช่วยเหลือมีไว้เพื่อยามลำบาก แต่การให้ทานจะช่วยให้พ้นทุกข์ได้มากกว่าทั้งสองอย่าง (ปัญญาจารย์ 40:24)

พระองค์ทรงสร้างดวงจันทร์เพื่อให้ปรากฏตามฤดูกาล เป็นการประกาศกำหนดเวลา และเป็นเครื่องหมายของโลก (ปัญญาจารย์ 43:6)

โนอาห์ถูกพบว่าสมบูรณ์และชอบธรรม ในเวลาแห่งความพิโรธ เขาถูกรับไปแทนโลก ดังนั้นเขาจึงเหลืออยู่เป็นผู้เหลือรอดบนโลกเมื่อน้ำท่วมโลกมาถึง (ปัญญาจารย์ 44:17)

ในสมัยของโมเสส โมเสสและคาเลบ บุตรของเยฟุนเน ได้กระทำการเมตตา โดยทั้งสองได้ห้ามปรามการชุมนุม และยับยั้งประชาชนไม่ให้ทำบาป และระงับการบ่นของคนชั่ว (ปัญญาจารย์ 46:7)

โซโลมอนทรงครองราชย์ในยามสงบสุข และทรงได้รับเกียรติ เพราะพระเจ้าทรงทำให้ทุกสิ่งสงบสุขรอบข้าง เพื่อพระองค์จะได้ทรงสร้างพระวิหารในพระนามของพระองค์ และเตรียมสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ไว้เป็นนิจนิรันดร์ (ปัญญาจารย์ 47:13)

การระลึกถึงโยสิยาห์นั้นเปรียบเสมือนน้ำหอมที่ปรุงขึ้นด้วยฝีมือของเภสัชกร หอมหวานดุจน้ำผึ้งในทุกปาก และไพเราะดุจดนตรีในงานเลี้ยงไวน์ เขาประพฤติตนอย่างเที่ยงธรรมในการนำผู้คนกลับใจ และกำจัดสิ่งน่ารังเกียจแห่งความชั่วร้าย เขาตั้งใจแน่วแน่ต่อพระเจ้า และในสมัยของคนอธรรม เขาได้สถาปนาการนมัสการพระเจ้าขึ้น (ปัญญาจารย์ 49:1-3)

เราจะสรรเสริญโซโรบาเบลอย่างไร? เขาเป็นเหมือนตราประทับที่มือขวา เช่นเดียวกับพระเยซูโอรสของโยเซเดค ผู้ซึ่งในสมัยของพวกเขาได้สร้างพระวิหารและตั้งพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระเจ้า ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพระสิริชั่วนิรันดร์ (ปัญญาจารย์ 49:11-12)

ฉะนั้นจงสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ทุกหนทุกแห่ง ผู้ทรงยกอายุขัยของเราตั้งแต่ในครรภ์ และทรงกระทำกับเราตามพระเมตตาของพระองค์ ขอทรงประทานความปีติยินดีในใจแก่เรา และขอให้สันติสุขมีอยู่ในอิสราเอลตลอดไป ขอทรงยืนยันพระเมตตาของพระองค์กับเรา และทรงช่วยเราให้รอดในเวลาของพระองค์! (ปัญญาจารย์ 50:22-24)

ข้าพเจ้าวิงวอนต่อพระเจ้า พระบิดาของพระเจ้าของข้าพเจ้า ขอพระองค์อย่าทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าในวันแห่งความทุกข์ยาก และในเวลาแห่งคนหยิ่งยโส เมื่อไม่มีผู้ช่วยเหลือ ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระนามของพระองค์อย่างต่อเนื่อง และจะร้องเพลงสรรเสริญด้วยการขอบพระคุณ และคำอธิษฐานของข้าพเจ้าก็ได้รับการฟังเพราะพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากความพินาศ และทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากเวลาอันเลวร้าย ฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอบพระคุณ สรรเสริญพระองค์ และอวยพรพระนามของพระองค์ โอพระเจ้า (ปัญญาจารย์ 51:10-12)

จงทำงานของเจ้าให้เสร็จแต่เนิ่นๆ แล้วพระองค์จะประทานรางวัลแก่เจ้าในเวลาที่เหมาะสม (ปัญญาจารย์ 51:30)

อย่าจดจำความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเราเลย แต่จงระลึกถึงฤทธานุภาพและพระนามของพระองค์ในเวลานี้เถิด บารุค 3:5

เมื่อถึงเวลาที่มัทธาธิอัสจะตายใกล้เข้ามา เขาจึงกล่าวแก่บรรดาบุตรชายว่า “บัดนี้ ความเย่อหยิ่งและการตำหนิได้มีอำนาจมากขึ้นแล้ว และเวลาแห่งความพินาศและความโกรธแค้นก็มาถึงแล้ว ฉะนั้น บรรดาบุตรชายเอ๋ย จงกระตือรือร้นในพระบัญญัติ และจงสละชีวิตเพื่อพันธสัญญาของบรรพบุรุษของเจ้า จงระลึกถึงการกระทำต่างๆ ที่บรรพบุรุษของเราได้กระทำในสมัยของพวกเขา เพื่อเจ้าจะได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่และชื่อเสียงนิรันดร์ อับราฮัมมิได้ซื่อสัตย์ในยามถูกทดลองหรือ และความซื่อสัตย์นั้นก็ถูกนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่เขาหรือ โยเซฟในยามทุกข์ยากก็รักษาพระบัญญัติและได้เป็นเจ้าเมืองอียิปต์” 1 มัคคาบี 2:49-53

ฉะนั้นขออย่าให้ข้าพเจ้าต้องไว้ชีวิตตนเองในยามทุกข์ยากเลย เพราะข้าพเจ้าก็ไม่ได้ดีไปกว่าพี่น้องของข้าพเจ้าเลย 1 มัคคาบี 13:5

ในเวลานั้นซีโมนจึงลุกขึ้นต่อสู้เพื่อชาติของตน และใช้ทรัพย์สินของตนจำนวนมากเพื่อติดอาวุธให้แก่ชายผู้กล้าหาญในชาติของตนและจ่ายค่าจ้างให้ เพราะในสมัยของเขานั้นสิ่งต่างๆ เจริญรุ่งเรืองในมือของเขา จนกระทั่งชนต่างชาติถูกขับไล่ออกจากประเทศของพวกเขา และพวกที่อยู่ในเมืองดาวิดในเยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งสร้างหอคอยขึ้นมาและออกมาจากหอคอยนั้นได้ทำลายล้างบริเวณรอบๆ สถานศักดิ์สิทธิ์ และทำความเสียหายอย่างมากในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วย (1 มัคคาบี 14:32,36)

พี่น้องชาวยิวที่อยู่ในเยรูซาเล็มและในแผ่นดินยูเดีย ขออวยพรให้พี่น้องชาวยิวที่อยู่ทั่วประเทศอียิปต์มีสุขภาพแข็งแรงและสันติสุข ขอพระเจ้าทรงเมตตาต่อท่านทั้งหลาย และทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำกับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ และขอทรงประทานใจให้ท่านทั้งหลายรับใช้พระองค์และทำตามพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความกล้าหาญและความเต็มใจ และขอทรงเปิดใจท่านทั้งหลายในพระบัญญัติและคำสั่งของพระองค์ และขอทรงประทานสันติสุขแก่ท่านทั้งหลาย และขอทรงฟังคำอธิษฐานของท่านทั้งหลาย และขอทรงเป็นหนึ่งเดียวกับท่านทั้งหลาย และขออย่าทรงทอดทิ้งท่านทั้งหลายในยามทุกข์ยากเลย 2 มัคคาบี 1:1-5